

універсум

www.zu.edu.ua facebook.com/zu.edu.ua t.me/zueduua

№ 3 (212) березень 2026 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка

Розповсюдження безкоштовне

ЖДУ отримає додаткове фінансування

Історична підтримка науки на Житомирщині: виділено понад 26 мільйонів гривень!!!

Відповідно до наказу МОН №412 від 05.03.2026 року, за результатами успішного проходження державної атестації наукової діяльності, трьома закладами вищої освіти Житомирської області виділено додаткове фінансування у розмірі 26 698,1 тис грн. Ці кошти отримають всі три

університети. Зазначу, що Житомирський державний університет імені Івана Франка отримає 3,636 млн. грн.
Що це означає для науковців?
Завдяки цим коштам працівники структурних підрозділів, що продемонстрували високі наукові результати (віднесені за результатами

атестації до категорії А чи Б), отримуватимуть щомісячні надбавки. Конкретний розмір виплати для кожного працівника визначатиметься відповідно до приналежності його підрозділу до конкретного наукового напрямку, що пройшов атестацію.

Чому це важливо?

Державна атестація — це не просто формальність, а підтвердження того, що наші університети створюють конкурентоспроможний науковий продукт. Додаткове фінансування дозволить:

1. Стимулювати молодих вчених до нових досліджень.
2. Зміцнити матеріально-технічну базу лабораторій.
3. Підвищити престижність наукової праці в регіоні.

Вітаю колектив Житомирського державного університету імені Івана Франка!!! Дякую кожному!!! Рухаємося вперед до нових вершин!!!

Галина Киричук

ЖДУ у ТОП-40 кращих університетів

Друзі, маємо ще більше приводів для гордості!!!

Підбиваючи підсумки вступної кампанії 2025 року, ми бачимо не просто цифри, а потужний ривок у розвитку нашого університету. Житомирський державний університет імені Івана Франка продовжує зміцнювати позиції на освітній мапі України:

- ми увійшли до топ-40 найкращих університетів серед 207 закладів країни за кількістю зарахованих на бюджет, посівши 38 місце в Україні та покращивши свій результат на 4 позиції порівняно з 2024 роком;
- впевнено тримаємо першість на Житомирщині по кількості студентів, зарахованих на бюджет;
- 406 вступників вибороли право навчатися за кошти державного та місцевого бюджетів;
- у 2025 році загальна кількість вступників до нашого університету зростає на 21% порівняно з минулим роком.

Цього року ми продемонстрували вражаючу динаміку не лише за кількістю, а й за якістю знань наших студентів:

1. У рейтингу «Бал НМТ на бюджет» ми піднялися на 26 пунктів вгору! Це свідчить про те, що до нас приходять найсильніші та найвмотивованіші випускники.
2. У рейтингу «Зараховано на контракт» покращили позиції на 13 пунктів, що підтверджує високу довіру абітурієнтів до якості наших освітніх послуг. Цей успіх — результат синергії багатьох людей. Дякую абітурієнтам за високі бали та сміливий вибір, батькам за підтримку молодих талантів, та колективу університету за те, що кожен на своєму місці працював на цей результат.

Ми стаємо кращими щороку. Дякую, що ви з нами!

Галина Киричук

Тарас Шевченко в цифрах

- 164 см зріст
- 47 років життя
- 24 роки кріпак
- 12 років на волі
- 11 років на заслання та в армії
- 12 років на волі
- 15 років в Україні
- 17 років у Петербурзі
- 45 кг срібла
- 2500 рублів викуп
- "Калина" 385 разів
- "Україна" 269 разів
- "Бог/Христос" 1281 раз
- 1384 пам'ятники
- 1256 в Україні
- 128 за кордоном
- 835 картин і малюнків
- 11 автопортретів
- 278 втвчених робіт
- 352 населені пункти
- Шевченко
- Кратер на Меркурії 137 км
- Гора Шевченка 4200 м
- 1300 нащадків від братів та сестер

Тарас Шевченко: життя та спадщина у цифрах

- Життя та Шлях до Свободи
- Творчий Спад та Світове Визнання
- 12 років волі
- 3 47 років життя лише цей короткий період він був відносно вільною людиною.
- 1384 пам'ятники Кобзарю
- Монументи встановлені у 35 країнах світу, що свідчить про глобальне визнання.
- 835 художніх робіт
- 45 кг чистого срібла
- Така вартість викупу Шевченка з кріпацтва (еквівалент 2500 рублів).
- 15 років в Україні
- Попри статус національного символу, поет провів на Батьківщині лише третину свого життя.
- 352 населені пункти
- Стільки міст та сіл в Україні названо на честь великого поета.

Порівняння частоти вживання ключових слів у збірці «Кобзар»

Бог та релігійні назви	1281
Калина	385
Україна та український	269

До нас дійшли оригінали та гравюри картин включно із 11 портретами.

Vivat Professores!

Сьогодні наша академічна родина сяє новими гранями наукового успіху! Згідно з наказом МОН України №375 від 26.02.2026 року, ми з гордістю вітаємо наших колег із присвоєнням почесного вченого звання професора! Це не просто запис у документі — це визнання вашого таланту, невтомної енергії та вагомого внеску в майбутнє української освіти.

Наші нові професори:

• **Іван Коновальчук**, професор кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти. Ваше серце б'ється в ритмі турботи про найменших та підтримки кожного, хто потребує особливої уваги. Дякуємо за професіоналізм, що змінює життя!

• **Олена Мірошніченко**, професор кафедри професійно-педагогічної, спеціальної освіти, андрагогіки та управління. Ваш досвід — це дороговказ у світі освіти дорослих та управління. Ви майстерно поєднуєте традиції та інновації, виховуючи справжніх лідерів.

• **Тетяна Шанскова**, професор кафедри початкової освіти та культури фахової мови. Ви плечете основу нації — початкову школу та рідне слово. Ваша праця — це фундамент, на якому тримається наша ідентичність та майбутнє.

Шановні колеги! Нехай це звання додасть вам натхнення для нових відкриттів! Бажаємо, щоб ваші аудиторії завжди були повні вдячних студентів, а наукові пошуки приносили лише задоволення та світове визнання. Міцного здоров'я, невичерпного оптимізму та мирного неба для нових звершень!

Студенти-спортсмени – стипендіати Президента України!

Чудова новина для факультету фізичного виховання і спорту Житомирського державного університету імені Івана Франка. Відповідно до Указу Президента України Володимира Зеленського №227/2026 стипендії Президента України призначено видатним молодим спортсменам з олімпійських видів спорту та їхнім тренерам. Серед відзначених — і студенти нашого університету, які демонструють високі результати на міжнародній арені та гідно представляють Україну.

Ярослав Лавренюк, студент 11 Бд-ФКС групи, бронзовий призер чемпіонату Європи 2025 року серед молоді зі скелетону, отримав стипендію у розмірі 4 прожиткових мінімумів. У 2025 році спортсмен увійшов в історію українського спорту, ставши першим українцем, який здобув золото юніорського чемпіонату світу зі скелетону.

Його тренеру, Сергію Лавренюку, призначено стипендію у розмірі 2 прожиткових мінімумів.

Данило Сич, студент 41 Бд-ФКС групи, срібний призер чемпіонату світу 2025 року серед молоді із сучасного п'ятиборства, отримав стипендію у розмірі 7 прожиткових мінімумів. Сучасне п'ятиборство поєднує фехтування, плавання, конур, біг і стрільбу та вимагає від спортсменів універсальності, витривалості й високого рівня підготовки. Срібна медаль світової першості стала вагомим досягненням як для спортсмена, так і для українського спорту.

Тренеру спортсмена Віталію Тищенку призначено стипендію у розмірі 3,5 прожиткового мінімуму.

Призначення президентських стипендій — це важливе визнання наполегливої праці спортсменів і тренерів, їхніх досягнень та внеску у розвиток українського спорту.

Інформація від Міністра освіти і науки України

Вступ до закладу вищої освіти — це один із перших самостійних виборів, який визначає подальшу освітню і професійну траєкторію людини. Важливо, щоб цей вибір був усвідомленим, а доступ до якісної освіти в Україні не залежав від обставин і був однаково можливим для всіх вступників. Міністерство освіти і науки публікує Порядок вступу на 2026 рік.

Порядок прийому до закладів вищої освіти у 2026 році

Вища освіта

Серед ключових нововведень:

- Можна подати до 10 заяв, але на бюджет — не більше ніж 5.

- Система пріоритетності тепер діє і для вступу до магістратури, зокрема на контракт.

- Для більшості творчих спеціальностей вага творчого конкурсу зросла — коефіцієнт становить 0,7.

- Співбесіди та творчі конкурси проводяться очно, з винятками для окремих категорій вступників.

- Результати національних випускних іспитів країн Європи можуть зараховуватися замість НМТ для громадян України.

- У 2026 році мотиваційні листи більше не потрібні.

Вступ на бакалаврат здійснюється за результатами НМТ із трьох обов'язкових предметів — української мови, математики, історії України — та одного предмета на вибір. Можна використовувати результати НМТ 2023–2025 років.

Значення має не лише кількість балів, а й те, на яку спеціальність подається заява. Для кожного напрямку встановлено коефіцієнти предметів. Наприклад, для технічних спеціальностей більшу вагу матиме математика, а для гуманітарних — мова чи історія. Тому з однаковими результатами тесту можна мати різні позиції в рейтингу залежно від обраної спеціальності. Саме тому варто заздалегідь перевірити, які предмети є визначальними для обраного вступного напрямку.

Вступ до магістратури передбачає складання єдиного вступного іспиту, а для частини спеціальностей — додаткового фахового тесту.

Для **вступу до аспірантури** потрібно скласти іспит із методології наукових досліджень і пройти вступні випробування у закладі вищої освіти.

Окремо — про спеціальні умови і квоти.

Вступ за співбесідою замість НМТ можливий для:

- ветеранів війни, зокрема осіб з інвалідністю внаслідок війни та учасників бойових дій;

- осіб, звільнених з полону;

- вступників, які не змогли скласти НМТ через відсутність умов (зокрема за станом здоров'я).

Вступ за квотами (тобто окремим конкурсом на бюджетні місця) передбачений для:

- дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування;

- вступників із тимчасово окупованих територій або територій активних бойових дій;

- окремих інших категорій, визначених законодавством.

Важливо розуміти, що у більшості випадків вступники за квотами також складають НМТ, але беруть участь у конкурсі в межах своєї категорії.

Для **вступників із тимчасово окупованих територій** діють окремі умови: якщо людина перебуває там або виїхала після жовтня 2025 року — можливий вступ за співбесідою. Якщо виїхала раніше — вступ за НМТ, але з правом на квоту.

Ці механізми потрібні, щоб доступ до української освіти не залежав від обставин, у яких опинилася людина через війну.

Детальніше про умови та терміни подання заяв для вступу — за посиланням: <https://mon.gov.ua/.../mon-opublikovalo-poriadok-priyomu...>

Оксен Лісовий

Детальніше — на сторінці Міністра за посиланням: <https://www.facebook.com/oksenlisovyi/posts/pfbid0Y7nHiKXm5zhj3Y92YuSw5VQqdZ92VKEgtwL3JfYwCxQ2yVxz9vxCVU UW8WZgRVDI>

Презентація програм Fulbright Ukraine

Інформаційна зустріч із заступницею директора офісу Програми імені Фулбрайта в Україні та координаторкою програм Інною Бариш відбулася 19 березня в нашому університеті. Під час зустрічі спікерка ознайомила здобувачів, викладачів і науковців університету з грантовими можливостями для навчання, стажування та проведення досліджень у США.

Учасники дізналися про відкриті конкурси на 2026–2027 академічний рік, зокрема:

- Fulbright Graduate Student Program

- для студентів і випускників, які планують навчатися в магістратурі у США;

- Fulbright Foreign Language Assistant Program (FLTA) – стажування з викладання української мови в університетах США;

- Fulbright Research and Development Program – для молодих викладачів і дослідників;

- Fulbright Visiting Scholar Program – для кандидатів і докторів наук.

Окрему увагу під час зустрічі приділили етапам конкурсного відбору, вигодам до аплікаційних документів та

рекомендаціям щодо успішної підготовки заявки. Також присутні мали змогу дізнатися більше про досвід учасників програм Фулбрайта минулих років, серед яких є й представники Житомирського державного університету імені Івана Франка. Ці приклади стали додатковою мотивацією для тих, хто планує подаватися на участь у програмі.

Захід викликав значний інтерес серед академічної спільноти університету та відкрив нові можливості для міжнародного професійного і наукового розвитку.

Пресслужба університету

ННІ іноземної філології став центром світового брехтознавства

Всеукраїнська наукова конференція з міжнародною участю «Бертольт Брехт у історичному контексті й мистецькій практиці ХХ–ХХІ століття» об'єднала провідних науковців та митців України та Німеччини.

Подія відбулася у партнерстві з авторитетними європейськими інституціями: Інститутом німецької та нідерландської філології Вільного університету м. Берлін та Брехтівським науково-дослідним центром (м. Аугсбург).

На цю тему ми вирішили поспілкуватися з учасником наукової конференції – Олексієм Анхимом, кандидатом філологічних наук, старшим викладачем кафедри германської філології та зарубіжної літератури:

– Чому саме ЖДУ імені Івана Франка став центром такої масштабної наукової події?

– Житомирський державний університет імені Івана Франка вже багато років є важливим осередком дослідження творчості Бертольта Брехта в Україні. Саме тут сформувалася потужна наукова школа, пов'язана з діяльністю «Брехт-центру» та НДІ «Драматургія: історія і теорія», заснованих за ініціативи професора Олександра Чиркова. Тому проведення такої конференції є логічним продовженням усталеної традиції. Університет має досвід організації міжнародних наукових заходів і підтримує активні контакти з європейськими партнерами, що й дозволяє реалізовувати подібні масштабні проекти.

– Як відбувалася співпраця з Інститутом німецької та нідерландської філології Вільного університету та Брехтівським науково-дослідним центром?

– Співпраця з Вільним університетом Берліна та Брехтівським науково-дослідним центром в м. Аугсбург має системний і довготривалий характер. Між нашим університетом та Вільним університетом Берліна уже діє програма академічної мобільності Erasmus+, завдяки якій відбувається реальний обмін студентами й викладачами. Тобто, це не просто формальні контакти, а жива й постійна взаємодія.

Крім того, ще минулого року були закладені основи саме цієї конференції. Зокрема, директор ННІ іноземної філології Марина Полховська та я (Олексій Анхим – Ю.Б.) відвідали Аугсбург, де зустрічалися з почесними професорами нашого університету — Юргеном Гіллесгаймом та Кароліною Гіллесгайм. Саме під час цих зустрічей і обговорювалися концепції майбутньої конференції, тематика і можливі формати.

Тому, можна сказати, ця конференція — результат не спонтанної ініціативи, а послідовної міжнародної роботи, яка тривала щонайменше рік. У підсумку, ця співпраця об'єднала академічні традиції України і Німеччини та дозволила створити справді якісний міжнародний науковий діалог.

– Наскільки конференція важлива для іміджу університету?

– Такі конференції справді дуже відчутно підсилюють міжнародний імідж університету. Йдеться не лише про сам факт проведення заходу, а про те, що за ним стоїть — довготривала наукова робота, партнерство і реальна включеність у міжнародний академічний простір.

По-перше, це демонструє, що ЖДУ імені Івана Франка є повноцінним учасником європейського наукового діалогу. Тут не просто відбуваються локальні події, а формуються дискусії, до яких долучаються іноземні колеги.

По-друге, участь дослідників із Німеччини та співпраця з іноземними університетами та науково-дослідними центрами свідчить про високий рівень довіри й академічної взаємодії. Це означає, що університет сприймається як рівноправний партнер у міжнародних наукових проектах.

І по-третє, це має важливий практичний ефект: підвищується привабливість університету для студентів і молодих науковців. Вони бачать, що мають можливість долучитися до міжнародних проектів, брати участь у

конференціях, співпрацювати з іноземними дослідниками і бути частиною широкого академічного середовища.

– Які ключові теми та ідеї домінували в обговореннях?

– У центрі уваги конференції було, насамперед, переосмислення творчості Бертольта Брехта у сучасному культурному та історичному контексті. Йшлося не лише про класичне прочитання його драм, а про те, як його ідеї працюють сьогодні — в умовах війни, соціальних трансформацій і змін у театрі.

Важливим напрямом стали дослідження української воєнної драматургії та того, як брехтівські ідеї працюють у сучасних реаліях. Особливо обговорювалися питання пам'яті про війну, епічної драми та соціальної критики в театрі. Особливим блоком був присвячений сценічним інтерпретаціям — зокрема, виступ Оксани Дмитрієвої про постановки п'єс Бертольта Брехта та Гайнера Мюллера в українському театрі.

Загалом конференція показала міждисциплінарний характер сучасних досліджень, де літературознавство поєднується з театрознавством, філософією, культурологією тощо, а Бертольт Брехт розглядається як автор, чий ідеї залишаються актуальними й сьогодні.

– У чому актуальність ідей Бертольта Брехта сьогодні та чи можна говорити про «нове прочитання» Брехта у ХХІ столітті?

– Ідеї Бертольта Брехта залишаються надзвичайно актуальними, адже вони спрямовані на критичне осмислення реальності і відповідальність людини перед суспільством.

У ХХІ столітті дійсно можна говорити про «нове прочитання» Брехта. Сучасні режисери, літературознавці й театрознавці переосмислюють його тексти через призму нових історичних і соціальних викликів — війни, глобальних криз, міграції, цифровізації та змін у комунікації. Тобто, Брехт уже сприймається не лише як автор ХХ століття, а як мислитель, якого постійно «перечитують» сучасність.

– Чи змінилося Ваше особисте сприйняття Брехта після цієї події?

– Так, участь у конференції дозволила значно глибше побачити багатогранність творчості Бертольта Брехта і ще раз переконатися, наскільки різними можуть бути підходи до його інтерпретації.

Особливо цінним став сам формат події, де академічні доповіді поєднувалися з живим обговоренням театральної практики та сучасних сценічних підходів. Це дало можливість побачити, як брехтівські ідеї функціонують не лише як теоретичні конструкції, а як реальний інструмент роботи в сучасному театрі.

Такі конференції дозволяють вийти за межі суто текстового аналізу і подивитися на драматургію ширше — як на живий процес, що постійно змінюється разом із культурним і соціальним контекстом.

У результаті подібні наукові події не лише розширюють дослідницьку оптику, а й стимулюють подальше переосмислення класичних текстів, показуючи їхню актуальність у сучасному світі.

Юлія Боднарашик

Презентація книги про Бориса Тена

У ЖДУ імені Івана Франка відбулася презентація науково-популярного видання доктора філософських наук, професора Національного університету «Острозька академія» Петра Краляка «Борис Тен» (2025).

Постать Бориса Тена (Миколи Хомичевського) — це символ незламності та інтелектуальної величч, що навіки вписаний в історію нашого закладу.

Книга Петра Краляка — це результат унікальної пошукової роботи. Окрім офіційних архівів, автор залучив матеріали, які раніше залишалися в тіні: рідкісні документи з Житомирського літературно-меморіального музею В.Г. Короленка та цінні матеріали з приватних колекцій.

Ректор університету, професор Галина Киричук, у своєму виступі зацентрувала увагу на тому, наскільки глибоко доля Бориса Тена проросла в історію нашого закладу: «Борис Тен — символ тягlostі нашої інтелектуальної традиції. У 1922 році він здобув вищу освіту саме тут, у стінах тодішнього Волинського інституту народної освіти, перейнявши досвід філологічної школи своїх великих попередників. Доля випробувала його війною та ГУЛАГом, але повернувся до альма-матер уже як наставник. Викладаючи латину на кафедрі іноземних мов та античної літератури, Борис Тен не просто навчав мови — він заклав підвалини нашої перекладацької школи».

Видання охоплює весь шлях Миколи Хомичевського: від народження у селі Дермань Рівненської області та протоієрейства у Київському Софійському соборі до репресій у сфабрикованій справі «Спілки визволення України» (СВУ) та подальшого розквіту в Житомирі. Книга написана доступною мовою, що робить складну біографію перекладача «Іліади» та «Одіссеї» близькою для сучасного читача.

Перший заступник голови Житомирської обласної ради Олег Дзюбенко відзначив важливість збереження пам'яті про видатних земляків та вручив Грамоту Житомирської обласної ради Петру Краляку. Нагорода була присвоєна за значний особистий внесок у розвиток української літератури та ґрунтовне дослідження життєвого і творчого шляху Бориса Тена.

Пресслужба університету

Незвичайний простір у Житомирі «Artum Studio»

Як змінити культурний ландшафт міста в розважальній сфері?

Часто можна почути фразу: «В Житомирі немає що робити». Ми звикли, що вільний вечір у місті — це або прогулянка Михайлівською, або стандартний похід у кіно чи кафе. Проте досвід свідчить, що запит наших містян змінився. Сьогодні люди прагнуть не просто традиційного проведення часу, а нового змісту, нових досвідів та нових емоцій. Саме ця проблема стала поштовхом створення «Artum Studio».

«Artum Studio» — це можливість творити без обмежень. Основна мета нашого проекту — відійти від шаблонів проведення відпочинку і запропонувати Житомиру альтернативні варіанти організації дозвілля, запровадити формати, які раніше були доступні лише у великих містах.

Сьогодні діяльність студії зосереджена на проведенні творчих майстер-класів та запланованих подій. Вона працює над тим, щоб локальні бізнеси брали на себе ініціативу впровадження тематичних вечірків та нестандартних святкувань «під ключ». Її головна особливість — у мобільності. Концепція «Artum» не обмежена приміщенням чи стінами, дійство може бути розгорнуте на будь-якій локації.

Учасники студії віряють, що сучасний маркетинг має бути персоналізованим і людяним. Саме тому особисто узгоджують всі побажання та з душею оформлюють кожен захід. Створення відчуття «як вдома» — їх головна мета. Любов, естетика та креатив — це три кити, на яких студія будує новаторський відпочинок у Житомирі.

Перша велика ініціатива планується на травень-червень 2026 року. «Дофаміновий Житомир» — масштабний квест на вулицях міста за участі локальних бізнесів, де житомирцям необхідно буде виконувати міні-завдання, аби здобути перемогу і отримати унікальні призи. Подібні заходи об'єднують людей навколо спільних цінностей та нової культури проведення часу.

«Artum Studio» — це частинка душі учасників, які завжди прагнули здійснювати неординарні, самобутні ініціативи задля інших. Тож вони переконані: щоб відчувати драйв великого міста, не обов'язково їхати за сотні кілометрів. Достатньо змінити підхід до власного дозвілля. Тому простір «Artum Studio» сприяє кожному, аби він міг творити як відчуває.

Ольга Іношкіна

XII Драматургічні читання об'єднали науковців України та Німеччини довкола спадщини Бертольта Брехта

Освіта,
що змінює
Життя

Студенти ЖДУ відкривають Європу: досвід, що формує майбутнє

Студент природничого факультету Сергій Сафронів став учасником міжнародного навчального візиту до Чехії в межах програми Youth Connect for Ukraine. Під час поїздки він не лише відвідав провідні європейські міста - Краків, Оломоуц, Іглаву та Прагу, а й долучився до дипломатичного та культурного нетворкінгу з представниками міжнародних інституцій.

— Як ти дізнався про Youth Connect for Ukraine і що саме допомогло тобі пройти відбір та стати випускником цієї програми?

— Мене запросили друзі на тренінг молодіжного лідерства. Для мене це був перший досвід — сам тренінг, написання грантової заявки. У мене якраз була відпустка на той час, тому я погодився, заповнив реєстраційну форму — і мене взяли на програму. Це було випадково, просто за запрошенням друзів.

Вже після проходження тренінгу нам розказали про поїздку в Чехію. Я не одразу хотів, дуже боявся, що треба говорити англійською, а я її погано знаю. Але друзі вирішили подавати заявки й кажуть: «Ну спробуй, може візьмуть». І я за годину записав мотиваційне відео, написав текст, не очікував багато. У результаті, з Житомирщини відібрали двох людей, один із них — це я.

— Ти спілкуєся з дипломатами та режисером. Яка з цих зустрічей вразила тебе найбільше і чи змінилося твоє бачення майбутнього України після цих розмов?

— Такі зустрічі були. Найбільше мені сподобалася зустріч із Послом України в Чехії — Василем Зваричем. Це було, на диво, приємно і тепло: нам розказали про можливості, поділилися деталями роботи. З Робіном Квапілом, режисером фільму «Change my mind» та іншими політиками теж було класно поспілкуватися. Окрім того, ми ще спілкувалися з Полом Вейдом, головою Чеського British Council. Дуже класний чоловік, але його акцент було важко розуміти.

Чи змінилося моє бачення? Складно сказати. Все-таки всі наші розмови були спрямовані на чесько-українські відносини, особливо щодо молоді, і те, що я почув, — це гарний знак. Сподіваюся, наша молодь матиме більше можливостей побувати в Чехії з різних причин, як і чеська молодь — в Україні.

— Ти поєднуєш навчання на природничому факультеті та займаєш активну громадську позицію. Як тобі вдається тримати баланс і чи допомагають знання з біології у твоїй громадській діяльності?

— Насправді, поєднувати доволі просто, тому що я намагаюся залучати цю діяльність на благо природничому

факультеті, а керівництво нас радо підтримує. Наприклад, зараз ми виграли грант і ведемо проєкт «ArtFulness», мета якого — навчити молодь практикам психологічної самопомогі через творчість. І вже наступного тижня будуть майстер-класи. Чекайте анонси.

Чи знадобилися мої знання з біології? Зараз — ні. Оскільки я працюю в проєкті про психологію, то не маю права давати психологічні поради, спираючись на знання з біології. Але в подальшому хочу розвиватися в напрямку екології та екологічного стану середовища — там мої знання точно стануть у нагоді.

— Що було найцікавішим у спілкуванні з чеською та польською молоддю? Чи є якісь круті ідеї або проєкти, які ти підгляде в них і хотів би реалізувати в ЖДУ?

— Те, що вони класні люди. Спочатку було трошки натягнуто: ми одне одного не знаємо, і важко підтримувати комунікацію, тим більше англійською. Але з часом ми всі потоваришували — і вони дуже класні. Ми мало говорили про якісь проєкти, більше обмінювалися культурою та досвідом. Це було дуже цікаво: почути від них факти про Чехію, а від нас — про Україну. Знали б ви, що відбувалося на культурному вечорі — це було дуже круто і хаотично, ні про що не шкодую.

— Що б ти порадив іншим студентам ЖДУ, які теж хочуть представляти Україну на міжнародній арені, але, можливо, бояться зробити перший крок?

— Це складно. Мій основний страх — це англійська, через це я втратив купу можливостей, хоча не варто було. Для мене важливо, що у мене були люди, які допомогли зробити перший крок. Я просто подав заявку, не розраховував на щось більше — але воно спрацювало.

Звичайно, це стрес: документи, квитки, гроші. У мене вже від усього цього боліла голова, але воно того вартує. Іноді треба просто податися. Для цього не завжди потрібно проходити тренінг чи писати грант — іноді достатньо просто відправити заявку. Не пройдете? Ну то й гаразд, на іншу візьмуть. Пройшли? Я вас вітаю — це крута можливість.

Мадіна Мамаджанова

Від виборів до планів

Учніське самоврядування. Про нього багато говорять та пишуть. Ми не ставимо перед собою таку мету — розказати про самоврядування у Науковому ліцеї ЖДУ імені Івана Франка. Наша мета зовсім інша — презентаційна. Редакція нещодавно дізналась, що 18 березня в ліцеї відбулися вибори Президента ліцею. Перемогла у перегонях учениця 10-В класу Анастасія Волкова. Редакція спрямувала до Анастасії кореспондентку. Вони зустрілися, поговорили про мотиви участі у виборах, про мотивацію, ідеї та плани, які можуть змінити життя ліцеїстів.

Розмова з Анастасією почалася з бліцу:

— Як би Ви самі представилися нашим читачам?

— Мене звати Анастасія Волкова.

— Ваш улюблений колір?

— Рожевий

— Запах?

— Запах ранкового моря.

— Продукт?

— Шоколад.

— Напій?

— Карпатський чай.

— Кішка чи собака?

— Собака.

— Щастя — це ...?

— Суб'єктивний стан цілковитого задоволення життям. Навичка приймати себе та обирати позитивні реакції.

— Ви добре пам'ятаєте свій найщасливіший день у житті?

— Змалечку я мріяла про собаку і в один прекрасний зимовий день, на новорічні свята, мені її подарували. Це був найщасливіший і найстресовіший день мого життя.

— Що таке кохання?

— Це коли «я» «перетворюється» на «ми», і це «ми» виходить краще ніж «я» окремо.

— Чого Ви нізащо не зможете пробачити?

— Пробачати чи ні — це індивідуальний вибір, але важливо розуміти, що деякі вчинки руйнують основу довіри і поваги.

— Щось може довести Вас до сліз?

— Радість та щасливі моменти.

— Якими якостями потрібно володіти, щоб досягти успіху?

— Щирість, відповідальність, впевненість, дисциплінованість та випромінювати світло.

— Чи є у Вас особиста формула успіху?

— Віра в себе, наполегливість, систематичне навчання.

— Яку роль у Вашому житті відіграють гроші?

— Відіграють роль універсального інструменту, що забезпечують життєдіяльність.

— Що для Вас означає бути вільною?

— Це можливість самостійно обирати свій шлях, приймати рішення та нести за них відповідальність.

— Вас часто обманювали?

— Бувало, не веду рахунок.

— Що Вам допомагало подолати періоди відчаю?

— Підтримка близьких, подорожі, танці.

— Чи існує Бог?

— Питання існування Бога — це питання особистої віри та світогляду.

— Чи траплялися у Вашому житті чудеса?

— Я вірю в чудеса і вони зі мною траплялися.

— Чи Ви могли б прожити на безлюдному острові і що взяли б з собою?

— Думаю, так. Взяла б надійну компанію.

— Як Ви вважаєте, краса дійсно може врятувати світ?

— Доброта, щирість, гармонія здатні протистояти злу та змінювати світ на краще. Це не лише про зовнішню привабливість, а й про внутрішню чистоту, що надихає.

Ну а тепер, після такої ознайомчої розминки, почнемо говорити про ліцей та вибори:

— Що спонукало Вас балотуватися на посаду президента ліцею?

— Свого часу мене запросили на Новорічну зустріч лідерів ліцеїв міста, що проходила у 28 ліцеї. Ця зустріч спонукала мене балотуватися в президенти нашого ліцею.

— Які ключові ідеї Ви пропонували своїм виборцям під час

передвиборчої кампанії?

— Залучення всіх ліцеїстів до щоденного та наукового життя ліцею — кожен ліцеїст — лідер, особистість, активіст.

— Хто були Ваші головні конкуренти і як Ви оцінюєте атмосферу виборів у ліцеї?

— Катерина Свінцицька, учениця 10-А класу. Самі вибори проходили прозоро та демократично

— Чи був у Вас виборчий штаб, хто туди входив? Хто підтримував Вас у виборчих перегонях і яку роль ця підтримка відіграла для результату?

— Моя команда активно підтримувала мене та проводила агітацію серед виборців. Склад команди — це мої однокласники: Нікіта Гарбар, Єлизавета Лаговська, Катерина Фещенко, Тимофій Побережний, Каріна Ніколаєнко, Вероніка Січкачук, Кіра Карпунець, Уляна Людкевич. Їхня підтримка та віра в мене відіграла важливу роль.

— Як Ви відреагували на свою перемогу і що відчували у той момент?

— Радість та безмежну вдячність тим, хто мене обрав та підтримав.

— Які основні завдання Ви ставите перед собою на посаді президента ліцею?

— Представлення інтересів ліцеїстів, ініціювання та проведення культурних, освітніх та соціальних заходів, організація учнівського самоврядування.

— Чи плануєте впроваджувати нові ініціативи або проєкти для учнів? Якщо так, то які?

— Планую. Вже є ідеї, але поки рано про них говорити.

— Яку пораду Ви могли б дати тим, хто розглядає можливість балотуватися на подібну посаду у майбутньому?

— Бути сміливим, ініціативним, вірити в себе і мати надійну підтримку однодумців.

Надія Зубленко

Нагорода за популяризацію футболу

Рішенням президії Української асоціації футбольних репортерів відзнакою УАФР «Медаль Бориса Нартівського «Видавництво і Спорт» нагороджено відому журналістку і науковицю, експедиторку тижневика «Футбол Полісся», авторку численних видань спортивної тематики Людмилу Давидову – за багаторічну плідну журналістську і видавничу діяльність з популяризації українського футболу. Нагородження здійснено за поданням Житомирської асоціації футболу.

Прочитавши це повідомлення на сайті університету, редакція спрямувала журналістку до пані Людмили за коментарями. Ось що вона розповіла:

– Що для Вас означає отримати відзнаку від Української асоціації футбольних репортерів – «Медаль Бориса Нартівського «Видавництво і Спорт»?

– Відзнаку «Видавництво і Спорт» засновано у пам'ять фундатора українського спортивного видавництва, журналіста і видавця Бориса Нартівського. Він був одним із найпопулярніших українських спортивних репортерів, створив школу української спортивної журналістики. Найбільшою його мрією було створення спеціалізованого спортивного видавництва. Тож відзнака, заснована Українською асоціацією футбольних репортерів у пам'ять про цю видатну постать, є надзвичайно почесною. Зазначу, що я є дванадцятю лауреаткою, що свідчить про престиж нагороди.

– Які емоції Ви відчули, коли дізналися про нагородження?

– Гордість і відчуття причетності до когорти найкращих спортивних журналістів і видавців. До прикладу, одним із лауреатів цієї відзнаки є легенда української спортивної журналістики Валентин Шербахов, який нещодавно відсвяткував своє 80-річчя. Надзвичайно приємно, що у нашій династії спортивних журналістів і видавців це вже друга відзнака – у 2024 році медаллю «Борис Нартівський. Видавництво і Спорт» за багаторічну плідну журналістську і видавничу діяльність, систематичну роботу з популяризації футболу на Житомирщині був нагороджений відомий історик житомирського футболу, спортивний журналіст Віктор Казидуб – мій батько, автор і співавтор багатьох видань, натхненник цікавих видавничих проєктів, людина, яка відкрила мені шлях до журналістики і видавничої діяльності. Разом ми працювали над книжковими виданнями «Футбольні зірки «Полісся», «Літопис житомирського футболу», «Житомирщина футбольна».

У виданні до 65-річчя футбольного клубу «ФК «Полісся». Офіційна історія» я стала повноправною співавторкою. Цікавою також є робота з підготовки рекламно-інформаційних видань ФК «Полісся».

– З чого почалася Ваша любов до футболу та спортивної журналістики?

– Ще з дитинства разом із батьком відвідувала футбольні матчі. Вдома нас часто бували відомі футболісти, тренери, президенти футбольних клубів. Не дивно було, повертаючись зі школи, дізнатись, що за годину в нас у гостях будуть представники іноземних футбольних делегацій... Дописувати про футбол почала ще у шкільні роки, згодом проходила практику в «Житомирському віснику», а остаточно вибору на користь професії завдячую заслуженому журналісту України Володимирі Киричанському.

– Яким був Ваш шлях до роботи в тижневику «Футбол Полісся» та що стало найціннішим досвідом у цей період?

– Посади головного редактора в офіційному виданні Житомирської обласної асоціації футболу «Футбол Полісся» передувала робота відповідальним секретарем газети «Вечірній Житомир», заступником редактора і редактором обласного громадсько-політичного видання «Орієнтир 6+1», редакторкою Житомирського комунального книжково-газетного видавництва «Полісся». Тож у тижневику «Футбол Полісся» прийшла із певним журналістським багажем. Це був період створення і становлення спортивного видання, яке систематично висвітлювало найрізноманітніші аспекти місцевого футболу, популяризувало його для всіх вікових категорій. Зазначу, що видання безоплатно розповсюджувалося серед уболівальників під час спортивних змагань. На жаль, на заваді цьому

стали пандемія і повномасштабне вторгнення.

– Чи складно було працювати жінці у сфері спортивної журналістики, яка традиційно вважається чоловічою?

– Робота у спортивній журналістиці передбачає наявність міцної хватки. Цього мені ніколи не бракувало. Багато хто каже про мій складний характер. Завжди на це відповідаю, що він у мене просто є. Часто доводилося стикатися із тим, що мої футбольні знання «перевіряли». З часом до цього звикаєш, хоча доволі неприємно. Проте за роки роботи у журналістиці і видавничій діяльності маю певну репутацію, тож нині нікого в своїй професійності не переконую.

– Як, на Вашу думку, змінилася спортивна журналістика в Україні за роки Вашої діяльності?

– Сьогодні спортивні журналісти мають набагато більше можливостей для професійного зростання. Змінюється гендерний підхід, все більше жінок фахово висвітлюють перебіг важливих спортивних подій, будують свою кар'єру в сфері спортивного менеджменту. Тож стереотип, що

спортивна журналістика – чоловіча справа, поступово стає історією...

– Яку роль сьогодні відіграють регіональні медіа у популяризації українського футболу?

– Нині значна кількість регіональних медіа переважно виконує функцію інформування. Системну популяризацію українського футболу виконують переважно спеціалізовані нішеві видання.

– Які поради Ви дали б молодим журналістам, які прагнуть працювати у сфері спорту?

– Любіть спорт у собі, а не себе у спорті. Вірте у свої сили, але завжди дослухайтесь до конструктивної критики. Ви лише починаєте торувати нелегкий шлях, який вже пройшли інші...

Іванна Дишлюк

Бронза Кубку України: шлях команди

Студенти ЖДУ ім. І. Франка — бронзові призери Кубку України у складі чоловічої волейбольної команди «Житичі-Полісся» ОДЮСШ! Команда блискуче завершила виступи у Кубку України сезону 2025/26.

Особливо приємно відзначити, що вагомий внесок у цей результат зробили наші студенти ЖДУ ім. І. Франка: Павло Плотнік (група 12 Мд-СОФк), Віталій Кравченко (група 45 Бд-Право) та Микола Рудницький (група 12 Мз-СОФк), який за підсумками турніру був визнаний кращим центральним блокуючим.

Наші студенти вкотре доводять, що поєднання навчання та професійного спорту — це шлях до високих результатів та сили характеру.

Кореспондентка газети зустрілась з учасник команди «Житичі-Полісся» Павлом Плотніком, який поділився враженнями від виступу в Кубку України 2025/26, розповів про вирішальні матчі, рівень суперників і досвід, який команда отримала під час турніру.

– Розкажіть про участь команди «Житичі-Полісся» у Кубку України 2025/26. Як ви готувалися до турніру та якими були умови відбору до команди?

– Наша команда «Житичі-Полісся» дуже відповідально поставилась до участі у Кубку України, у нас була поставлена чітка мета – медалі, до якої ми старанно готувалися як фізично, так і морально, знайомились заочно з командами суперників. Відбір гравців на сезон 2025/26 був зорієнтований на омолодження команди. Тренерський штаб і керівництво клубу надали можливість молодим гравцям, які не грали або мало грали у суперлізі, показати свій азарт і жагу до перемоги.

– Що для Вас означає здобуття бронзової нагороди на такому рівні змагань?

– Для команди здобуття бронзи у Кубку України – це була мета, до якої

ми йшли. Вона є доказом того, що нам не важливо проти кого грати. Кожен гравець підтверджує свою фізичну підготовку і професійну компетентність.

– Які моменти турніру стали для Вас найбільш напруженими або вирішальними?

– Для нашої команди вирішальним моментом була гра з командою з міста Тернополя «Поліція охорони-ЗУНУ-ШВСМ-Динамо», тому що в сезоні нам було важко у ігрових моментах. Ця команда могла закінчити наш виступ в Кубку,

але ми багато провели роботи над тактикою гри і прийшли до перемоги.

– Як Ви оцінюєте рівень суперників на Кубку України? Чи були команди, які особливо запам'яталися?

– Мені особливо запам'яталася перша гра в Кубку України з командою «Континентал», командою першої ліги. Звісно, у них у складі є гравці, які грали в суперлізі, але решта хлопців, які не грали настільки відповідальні матчі, показали холоднокровність у грі. Шкода, проте вони програли з рахунком 2:3 по сетах.

– Який досвід Ви винесли з цього турніру? Що плануєте вдосконалити у своїй грі?

– Цей турнір показав, що можна, завдяки бажанню і хорошій фізичній та тактичній підготовці, вигравати у команди з ліг вище.

– Чи вдається Вам поєднувати навчання в університеті та заняття професійним спортом? Які виникають труднощі?

– Так, звичайно вдається. Адже, коли є мета, то використовуєш всі засоби і можливості заради досягнення поставленої висоти. Навчання в університеті та гра за команду з Суперліги досить важко суміщати, але тим це і цікаво. Мені дуже пощастило навчатися у ЖДУ та тренуватися у спортивному залі цього університету. Маю велике бажання досягти висот і в навчанні з допомогою знань, отриманих в університеті, вдосколювати рівень майстерності на ігрових майданчиках Суперліги України.

Крістіна Коляда

Люди з синдромом Дауна

Всесвітній день людей з синдромом Дауна відзначається щорічно 21 березня. Дата символізує трисомію 21-ї хромосоми (три хромосоми замість двох у 21-й парі). Цей день покликаний підвищити обізнаність суспільства про особливості людей із синдромом, сприяти їхній соціалізації, підтримці та захисту прав, а також боротися зі стереотипами.

Редакція вирішила зустрітися із кандидатом психологічних наук, доцентом, завідувачем кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти Людмилою Котловою та поговорити з нею про людей з цим діагнозом, про те, як вони живуть та що їм потрібно.

— Поясніть нашим читачам — що таке синдром Дауна та чим викликана поява цього синдрому у дітей.

— Синдром Дауна — це певне генетичне порушення, яке виникає внаслідок того, що під час поділу хромосом у внутрішньоутробному періоді у 21-й парі хромосом додається третя хромосома. Тому навіть цей день інформування про дітей з синдромом Дауна відмічають — 21 березня, бо 21 пара, третій місяць, бо третя хромосома.

Дане порушення виникає випадковим чином і не залежить ані від спадковості, ані від способу життя подружжя. Є один такий ризик — пізня перша вагітність у жінки або прийом певних гормональних ліків.

На жаль, існує стереотип, що таке порушення виникає у людей, які ведуть асоціальний спосіб життя або мають порушення власного розвитку. Проте, хоча ще раз наголосити, від появи у 21-й парі хромосом третьої хромосоми ніхто не застрахований. Синдром Дауна виникає випадковим чином.

— Які стереотипи щодо людей із синдромом Дауна існують у суспільстві?

— У суспільстві є багато стереотипів з приводу цього порушення.

Перш за все, що особи з синдромом Дауна мають інтелектуальні порушення, що вони мають або низький рівень розвитку інтелекту, або вони мають затримку психічного розвитку.

Також є такі стереотипи, оскільки їх часто називають «сонячні люди» або «сонячні діти», що вони завжди щасливі. Це теж неправильно, тому що вони переживають весь спектр емоцій, як і ми з вами. І тому це твердження є помилковим.

Також вважають, що вони не здатні соціалізуватися в суспільство і не здатні працювати самостійно. Є ще такий стереотип, що їхня середня тривалість життя є недовгою.

— А може людина з синдромом Дауна прожити повноцінне життя і навіть не знати про свій діагноз?

— Синдром Дауна — це порушення, і як будь-яке порушення він може по-різному проявлятися в окремій людині. Синдром має певні рівні. Оскільки це генетичне порушення, такі люди точно знають, що в них є це порушення.

Якщо ми беремо інші порушення, що пов'язані з психічним розвитком, не генетичні порушення, то люди часто з ними живуть, як, наприклад, з розладом аутистичного спектру легкої форми, і можуть не знати, що вони мають аутизм. Але

при наявності синдрому Дауна вони мають певні зовнішні ознаки: інший вираз обличчя, посадка очей. Тому існує певний типізований образ осіб з синдромом Дауна.

— Я правильно розумію, вони можуть жити повноцінним життям? Можуть дружити, можуть будувати сім'ю, народжувати дітей, вести власний бізнес?

— Одна з проблем у нашому суспільстві — ми завжди говоримо про дітей з синдромом Дауна, а не говоримо про дорослих. Зараз багато компаній почали в Україні спрямовувати зусилля на роботу саме з дорослими, особливо на Західній Україні. Там відкривається багато об'єктів, започаткованих людьми з синдромом Дауна — кав'ярні, кафе, видавництва тощо. Це ще раз свідчить про те, що вони можуть повноцінно працювати.

— Як суспільство має ставитись до людей з синдромом Дауна?

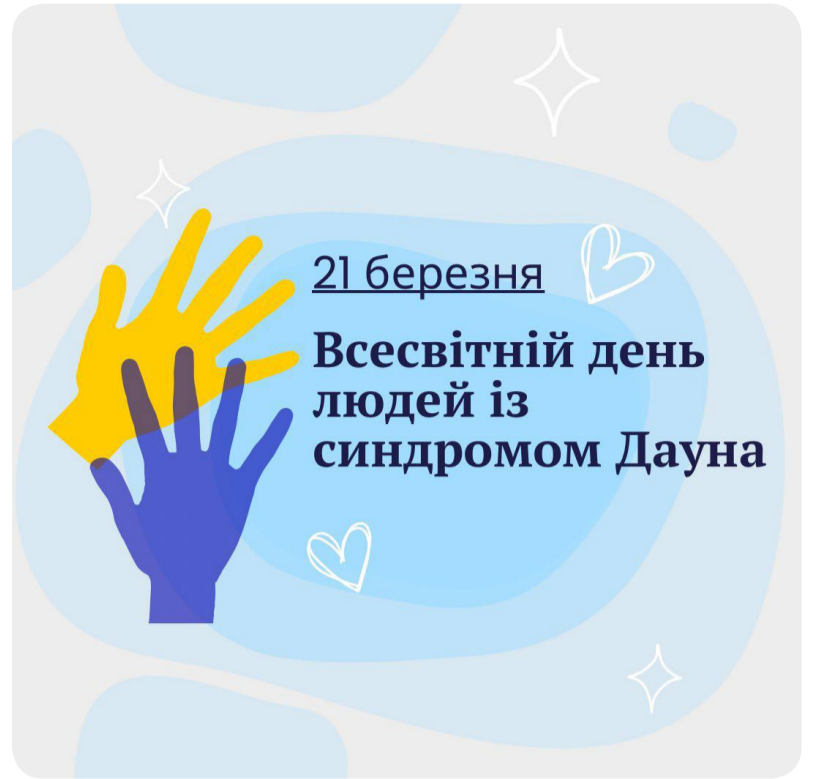
— Як і до інших людей з будь-якими порушеннями. Суспільство має ставитись до таких осіб на рівних умовах з іншими. Таких людей ображає те, що до них або ставляться із жалістю, або ігнорують їх, або вважають їх менш вартісними. Для суспільства важливо створити безбар'єрний простір, щоб ці люди мали можливість вільно працевлаштуватися, навчатися, здобувати професію, комунікувати, прийти в будь-який заклад та отримати послугу, на яку вони заслуговують.

Їм не потрібно жаліти. Їм потрібно дати можливість себе реалізувати. Оце саме основне — не жаліти і дати можливість нормально функціонувати.

— Як потрібно спілкуватися з такими людьми?

— З такими особами важливо, щоб спілкування було доволі конкретним. Вони не люблять багато тексту, їм потрібна чітка інформація. Короткими фразами, чітко говоріть, що ви хочете. Потрібно бути готовим іноді до того, що при таких порушеннях у осіб з синдромом Дауна є якісь супутні порушення як психічного розвитку, так і інтелектуального, що буде впливати на поведінку.

Такі люди іноді є надто контактними. Це, перш за все, стосується дітей. Вони дуже люблять обійми, але дорослі цього не завжди очікують. Люди з синдромом Дауна краще мислять схемами, таблицями, тобто наочним підкріпленням. Якщо ми їм про щось розповідаємо, то важливо мати

наочні підкріплення, якісь додаткові малюнки або схеми. Тоді інформація ними краще запам'ятовується.

Взагалі вважається, що в таких осіб надзвичайно гарно розвинене математичне мислення. Тобто схеми, таблиці — це їхня така фішка. Головне, щоб вони це бачили перед собою, бачили наочні приклади, це найкраще.

— То вони більш успішні в точних сферах?

— Так, вважається, що такі люди успішні в фізиці, в математиці, тому що вони можуть тривалий час зосереджуватися на роботі над одним якимсь об'єктом, предметом, у них не так розсіюється увага. Хоча ці процеси дуже індивідуальні.

Зрозуміло, що коли двоє людей мають однаковий діагноз, то вони хворіють по-різному. Ми підійшли ще до одного стереотипу. Часто думають, якщо у людей синдром Дауна, то всі вони однакові. Насправді, люди з синдромом Дауна абсолютно різні. У кожного з них є свій темперамент, свої здібності: хтось тяжіє до творчості, хтось до точних наук, хтось до кулінарії, хтось до природничих наук, хтось до вишивки. Це залежить від того, який вплив на людину, на дитину був у дитинства, на що була спрямована корекційно-розвивальна робота батьків.

— А Ви можете назвати якихось відомих особистостей, які мали цей синдром?

— Зазвичай, це люди з творчої сфери. Відомими людьми з синдромом Дауна, які досягли значних успіхів у мистецтві, моделінгу та громадській діяльності, є акторка Джеймі Брюер, модель Мадлен Стюарт, актор Паскаль Дюкенн, викладач Пабло Пінєда та музикант Рональд Дженкінс. Вони руйнують стереотипи, демонструючи

високі досягнення у своїх сферах. Зараз дуже популярними стали фільми, де піднімається ця тема. Думаю, вам відома акторка Стефані Гінз, яка у 12 років знялася у стрічці «Дуо», що у 1996 році отримав безліч нагород, серед яких премія Американської кіноакадемії, Чиказького міжнародного кінофестивалю, нагороду Wasserman за кращу кінематографію, а також нагороди компанії Warner Brothers і Мартіна Скорсезе.

Сьогодні багато людей з порушеннями слуху чи зору знімаються у кінематографі чи стають моделями. В Європі навіть був певний тренд: моделями брали чоловіків і жінок з синдромом Дауна, щоб показати їхню рівність з іншими, показати їхні можливості, що вони можуть оволодівати такими ж професіями, як і звичайні люди.

Серед людей з синдромом Дауна є ті, хто присвятив себе музиці і співу. Таку інформацію необхідно доносити до широкої аудиторії. Люди часто уявляють їх дітьми, які завжди щасливі та хочуть обіймашок. Хоча це просто мімічні особливості, таке скорочення м'язів, яке схоже на постійну посмішку. Хоча в душі у них буде коїтись зовсім інше.

— Що я мала Вас спитати про людей з синдромом Дауна, але не спитала?

— Мабуть, варто акцентувати увагу на тому, як спілкуватися з такими людьми, про те, як вони функціонують, про особливості дорослих з такими порушеннями. Такої інформації мало, бо навіть коли шукаєш про це інформацію в інтернеті, то найчастіше Google видає інформацію про дітей.

Єва Павленко

Інтелектуальна еліта дошкілля

III Міжнародна науково-практична дистанційна конференція «Інноваційні процеси в дошкільній освіті: теорія, практика, перспективи» відбулася 12 березня на базі нашого університету

Цей захід став потужним майданчиком для синергії науки та практики, об'єднавши провідних експертів із України, Італії, Польщі та Фінляндії.

Конференція продемонструвала неймовірне охоплення. У дискусіях взяли участь науковці, представники громадських організацій та педагогіки-практики з найбільших міст і найвіддаленіших куточків України: Києва, Запоріжжя, Харкова, Хмельницького, Мукачева, Чернівців, Дрогобича, Переяслава, Глухова, Бердичева та, звісно, нашого рідного Житомира.

Роботу конференції модерував Іван Коновальчук, професор, завідувач кафедри теорії та методик дошкільної й інклюзивної освіти. Він представив концептуальний погляд на розвиток інновацій в умовах сучасності.

З вітальним словом до учасників звернулися: Наталія Бовсунівська (перший проректор ЖДУ), Іренеуш Жуховський (ректор MANS, Польща), Валентина Танська (директор

ННІ педагогіки ЖДУ) та Наталія Олесюк (ВГО «Асоціація працівників дошкільної освіти»).

Програма пленарної частини вразила глибиною та актуальністю тем. Професор Університету Парми (Італія) Дімітріс Аргіропулос та Наталія Тарнавська презентували стратегії освіти в часи кризи та методики доступної комунікації з дітьми про складні події сьогодення; представники «Finnoschool - learning together» (Фінляндія) Мікко Лумме Mikko Lumme та Піа Лумме занурили учасників у тренди найпрогресивнішої освітньої системи світу, акцентувавши на дитиноцентризмі; професори Івона Боравска та Зоя Шарлович (Польща) поділилися успішним досвідом забезпечення безперервності освітнього процесу.

Наші науковці представили передові кейси:

• Ніна Омеляненко та Наталія Олесюк (Київ) — діяльність Асоціації

як стратегічного хабу для системного поширення та впровадження освітніх інновацій;

• Юлія Сирова (Харків) — новітні мовленнєві технології;

• Людмила Шульга (Запоріжжя) — цифрові інструменти у дитячій творчості;

• Тетяна Атрощенко (Мукачево) — полікультурна підготовка майбутніх педагогів;

• Надія Вахняк (Переяслав) — цифрова грамотність сучасних батьків;

• Алла Шовтюк та Світлана Остапчук (Житомир) — унікальні алгоритми роботи ІРЦ та досвід центрів педагогічного партнерства.

Головним результатом зустрічі стане видання електронного збірника наукових праць. Він буде розміщений у вільному доступі на сайті електронної бібліотеки ЖДУ імені Івана Франка. Це наш внесок у розвиток кожного вихователя та науковця України!

Пресслужба університету

Labour Market Conference: Professions of the Future

Викладачі кафедри економіки, менеджменту, маркетингу та готельно-ресторанної справи доктор економічних наук Ірина Саух та кандидат економічних наук Ірина Мосійчук 13 березня взяли участь у III Міжнародній науково-практичній конференції «Labour Market Conference: Professions of the Future», організовану Київським інститутом бізнесу і технологій (КІБІТ).

Конференція була присвячена осмисленню майбутнього України у контексті її місця у глобальному ринку праці, відновленню людського капіталу після війни та формуванню професій нового покоління. У центрі дискусії були питання трансформації економіки, ролі освіти, цифровізації та нових технологій у формуванні професійних траєкторій.

Захід об'єднав представників держави, науки, освіти та бізнесу – тих, хто сьогодні безпосередньо впливає на формування ринку праці.

Наша журналістка зустрілась з Іриною Мосійчук і ось що вона розповіла:

– Скажіть нашим читачам кілька слів про саму конференцію.

– Конференція проходила в інноваційному парку UNIT.City у Києві. Мене та професора Ірину Саух запросили організатори – Київський інститут бізнесу та технологій. Це мало особливу цінність: ми мали змогу обговорювати почуте одразу та обмінюватися думками з іншими учасниками.

Захід мав міжнародний формат, однак більшість учасників представляли Україну. Серед учасників були делегати від державних структур, науки, освіти та бізнесу — зокрема, представники НАН України, Міністерства цифрової трансформації, КМДА та провідних вітчизняних компаній. Для мене це була перша участь у цьому заході — хоча конференція проводиться вже втретє, і кожного разу збирає дедалі ширше коло експертів.

– Які Ваші загальні враження від конференції?

– Дуже сильний захід. Модераторами виступили доктор економічних наук, експерт із цифрової економіки, заступник голови наглядової ради НЕК «Укренерго» Анатолій Гулей та заслужена журналістка України Анна Безулик — це одразу задало серйозний тон. Програма була насиченою: пленарні доповіді, дві панельні дискусії. Відчувалося, що тема справді гостра і актуальна: говорили відверто, без зайвого пафосу, з конкретними цифрами і пропозиціями.

– Які професії будуть найбільш затребуваними в найближчі роки?

– Як зазначив HR-директор онлайн-платформи для пошуку роботи та персоналу robot.ua Михайло Головка, штучний інтелект радикально змінює зміст багатьох професій. За міжнародними прогнозами у найближчі роки може зникнути близько 92 мільйонів робочих місць, однак, водночас, з'явиться ще більше нових.

Окремий блок, присвячений фінтех-напрямку (фінансові технології – І.Д.), вели представники Асоціації фінтех та інноваційних компаній України та Міністерства цифрової трансформації. Також наголошувалося на гострій потребі у фахівцях з реабілітаційної психології — особливо в контексті повернення ветеранів з війни. Показово й те, що,

незважаючи на традиційно високий попит на вищу освіту, фахівці робітничих професій залишаються одними з найбільш дефіцитних на ринку праці.

– Які теми або ідеї найбільше Вас зацікавили?

– Мене найбільше зацікавила доповідь про трансформацію суспільства через призму поколінь. Ректор КІБІТ Олена Яковлева провела паралель між теорією поколінь Ібн Хальдуна та сучасною моделлю Штрауса і Гоува, показавши циклічність розвитку суспільства.

Покоління Alpha зростає вже у світі штучного інтелекту, глобальних криз та постійних технологічних змін — і це принципово інший контекст для освіти, який вимагає нових підходів до підготовки фахівців.

Також дуже важливою була думка про те, що Україні необхідна довгострокова стратегія розвитку – щонайменше до 2035 року – яка дозволить синхронізувати розвиток ринку праці, освіти та економіки.

– Які навички сьогодні є ключовими для молодих фахівців?

– Тут учасники конференції були одностайні. Ключовими стають так звані transferable skills – універсальні навички, які дозволяють людині адаптуватися до змін. Йдеться передусім про аналітичне та стратегічне мислення, креативність, емоційний інтелект, адаптивність і здатність до безперервного навчання. Окремо підкреслювалось, що саме поєднання академічної освіти, практичних навичок та гнучкості дозволяє сучасному фахівцеві залишатися конкурентоспроможним на глобальному ринку праці.

– Чи готова українська система освіти до формування професій майбутнього?

– Вважаю, що готова частково, і дискусії на конференції це лише підтвердили.

З одного боку, ми маємо реальні успіхи: активну реалізацію освітніх та дослідницьких проєктів у критично важливих зараз сферах (як-от реабілітаційна психологія чи цифрова трансформація), впровадження інноваційних технологій та розвиток програм, орієнтованих на практику. Ми, як викладацька спільнота, активно

працюємо над тим, щоб синхронізувати навчання з реальністю: постійно оновлюємо зміст дисциплін, інтегруємо живі кейси та залучаємо партнерів з бізнесу та галузі безпосередньо до розвитку освітніх програм.

Проте системні виклики залишаються гострими. Одним із найбільших є міграційні настрої молоді. Багато талановитих випускників досі не бачать достатніх можливостей для самореалізації всередині країни. Тому наше завдання сьогодні — не просто дати знання, а створити середовище, де молодий фахівець відчуватиме свою затребуваність та бачитиме чітку перспективу професійного зростання в Україні.

– Як, на Вашу думку, війна вплинула на сучасний ринок праці в Україні?

– Вплив колосальний. Як зазначила заступниця голови КМДА Марина

Хонда, ветерани є стратегічним ресурсом української економіки — лише у Києві їх уже понад 100 тисяч, а після завершення війни ця цифра значно зростає.

Основним викликом стає повернення військових до цивільного життя — як з професійної, так і з психологічної точки зору. Йдеться не лише про створення нових робочих місць, а й про адаптацію робочого середовища, підтримку психічного здоров'я та формування нових освітніх можливостей. Водночас війна прискорила певні процеси — зокрема цифровізацію та переосмислення освітніх

пріоритетів.

– Чи плануєте Ви впроваджувати отримані знання у викладанні або науковій діяльності?

– Так, і вже є конкретний вектор дій. Насамперед, я планую оновити блок про трансформацію сучасного ринку праці та формування навичок майбутнього в змісті освітніх компонентів, які викладаю, спираючись на аналітичні матеріали та кейси, озвучені на конференції.

Окремої уваги заслуговує тема інклюзивного робочого середовища та управління різноманітними командами — зокрема, з урахуванням

інтеграції ветеранів у трудовий колектив. Для майбутніх менеджерів це вже не абстрактна тема, а реальний управлінський виклик.

У науковому плані участь у конференції стала частиною ширшого дослідження прикладних аспектів економіки, стратегічного менеджменту та динаміки ринку праці. Матеріали конференції та експертні позиції спікерів стануть цінною основою для подальших наукових досліджень.

– Що б Ви порадили студентам, щоб бути конкурентними на ринку праці?

– Головне – усвідомлено підходити до власної освіти та розвитку. Університет дає фундамент, але не замінює реального досвіду: беріть участь у проєктах, стажуваннях, волонтерстві — там формуються навички, які неможливо отримати з підручника.

Освіта і практика мають йти поруч. Без теоретичної бази неможливе глибоке розуміння процесів, але без постійного оновлення знань і навичок неможливо залишатися затребуваним фахівцем.

Ринок праці змінюється швидко — і виграє той, хто вміє адаптуватися. Роботодавці сьогодні шукають не просто виконавців, а людей, які вміють думати, розвиватися і брати на себе відповідальність.

Іванна Дишлюк

Чемпіон України з морського багатоборства навчається у ЖДУ!

Чемпіонат України з морських багатоборств серед юнаків старшої вікової категорії проходить з 18 по 21 березня у місті Черкаси. Це були масштабні змагання, які зібрали найсильніших спортсменів з різних регіонів країни. Програма змагань була насиченою та різноплановою: плавання (200 м), кульова стрільба (10 м), біг (800 м).

Максим Гринь, студент 11 Бд-ФКС групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Житомирщину на змаганнях та продемонстрував високий рівень підготовки, виборовши 1 місце в особистому заліку та 3 місце у складі команди.

Журналістка газети зустрілась з чемпіоном та взяла у нього інтерв'ю.

– Що таке морське багатоборство? Що у нього входить? Як ти потрапив у цей вид спорту?

– Змагання були в Черкасах. Я займаюсь сучасним п'ятиборством. Морське багатоборство – не мій основний вид спорту, мене просто запросили виступити за Житомир. Так як і у сучасному п'ятиборстві, і у морському є суміжні дисципліни, я погодився. Традиційне п'ятиборство включає в себе: біг, плавання, стрільба, фехтування та проходження смуги перешкод. Морське багатоборство – біг, плавання, стрільба, веслування та парус. У Черкасах проходило змагання по триборству, тому я взяв у ньому участь: біг 800 м, плавання 200 м і 10 пострілів з 10 метрів із пневматичного пістолету.

– Як ти оцінюєш свій виступ на чемпіонаті – це був максимум чи є ще запас?

– Результати в циклічних дисциплінах доволі непогані: 2:08 у плаванні і 2:07 у бігу. Зі стрільбою не все так добре, адже у п'ятиборстві ми стріляємо з лазерних пістолетів. А тут було незвично працювати зі справжньою зброєю, тому й результат – 68 зі 100.

– Що стало найскладнішим під час змагань?

– Стрільба, бо я вперше стріляв із таких пістолетів.

– Як проходила твоя підготовка до чемпіонату?

– Я мав на тиждень шість тренувань із плавання та шість з бігу. До стрільби я не готувався, тому що готувався і готуюсь до чемпіонату України з п'ятиборства, що пройде 17-18 квітня. Там трохи інші дистанції: 3 км бігу і 100 м плавання, тому спеціальну роботу робив саме під них, а не під 800 м бігу і 200 м плавання.

– Яку роль у твоїй перемозі відіграв тренер?

– Мій тренер – Олексій Юрчак – створив усі умови для того, щоб я зміг показати такий результат.

– Які емоції були, коли зрозумів, що став чемпіоном України?

– Це були мої перші змагання у морському багатоборстві, і я не очікував чемпіонства.

– Які цілі ставиш перед собою далі?

– Цілі на майбутнє – стати чемпіоном, але вже у п'ятиборстві.

Дар'я Мянговська

Призер Балканського чемпіонату зі спортивної ходьби

Студент нашого університету Роман Цьомик — призер Балканського чемпіонату зі спортивної ходьби, що проходив 14 березня в місті Ізмір (Туреччина).

Роман Цьомик, студент II курсу факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Україну на міжнародній арені та виборов особисте 3 місце на чемпіонаті. Особливо приємно відзначити, що за підсумками виступу Роман виконав норматив кандидата у майстри спорту України (КМС), показавши результат 44:22.

Кореспондентка газети зустрілась з Романом і ось про що вони говорили:

— Які емоції Ви відчули, коли дізналися, що стали призером Балканського чемпіонату?

— Приблизно на четвертому чи п'ятому кілометрі я побачив, що один із спортсменів із Туреччини зійшов через судому. Це мене підбадьорило, дало додаткову мотивацію — і я додав у швидкості.

— Наскільки складною була дистанція в Ізмірі та які моменти стали найважчими під час проходження?

— Насправді, перед стартом я думав, що буде дуже складно, і не мав особливого настрою. Але вже наступного дня зрозумів, що потрібно просто показати результат, і налаштувався на роботу. Під час змагань відчував у собі багато сил і впевнено фінішував.

— Чи задоволені Ви своїм результатом 44:22, чи, можливо, очікували ще кращого часу?

— Я дуже задоволений цим результатом, хоча й очікував, що зможу виступити ще краще. Проте найголовніше — я виконав КМС, до якого довго йшов. І вже зараз тренуюся, щоб підкорити нові нормативи.

— Як Ви оцінюєте рівень конкуренції на цьому чемпіонаті?

— Якщо чесно, учасників було небагато. Якщо не помиляюся, на нашій дистанції виступали спортсмени лише з трьох держав, але всі були дуже сильними.

— Як проходила Ваша підготовка до Балканського чемпіонату?

— Не можу сказати, що було щось особливо цікаве, адже я не планував конкретного результату. До того ж ми більше готувалися до дистанції 5 км.

— Яку роль у Вашому успіху відіграв Ваш тренер Анатолій Сушицький?

— Велику роль у моїй підготовці відіграв тренер. Він постійно знаходив час і можливість, щоб продумати кожне тренування та підібрати найкращий варіант відновлення.

— Скільки часу щодня Ви приділяєте тренуванням і що входить у Ваш типовий тренувальний день?

— Я тренуюся майже щодня двічі на день, і ми завжди плануємо, як краще розподілити денний кілометраж, щоб встигнути повністю відновитися до наступного дня.

— Коли Ви зрозуміли, що хочете

серйозно займатися спортивною ходьбою?

— Якщо чесно, точно не пам'ятаю, але, здається, це було десь у 2022 році, коли мій тренер закрив у мене цю мрію.

— Хто або що найбільше мотивує Вас рухатися вперед?

— Мене дуже мотивують поразки: після кожної з них у мене з'являється ще більше бажання працювати. Але я намагаюся не покладатися лише на мотивацію.

— Які цілі ставите перед собою на найближчі роки?

— У мене є одна велика ціль — будь-якою ціною потрапити на Олімпіаду 2028 року як учасник.

— Чи плануєте участь у великих міжнародних змаганнях, наприклад, у чемпіонатах Європи чи світу?

— Так, у мене вже є плани. Цього літа запланована матчова зустріч у Польщі, яка має вищий ранг, ніж АБАФ. Також є чемпіонат світу серед юніорів, куди буде дуже складно відібратися, але я зроблю все можливе, щоб туди потрапити.

Кіра Дмитренко

Підсумки журналістського конкурсу

У минулому номері редакція газети друкувала матеріали студентських, та й не тільки студентських, творів різного жанру про війну, про наше сприйняття цих трагічних подій.

Редакція газети «Універсум» та кафедра журналістики, реклами та PR запропонували таку конкурсну тему: «Як мене та мою родину змінила війна». Протягом січня студенти, що навчаються на спеціальності «Журналістика. Реклама та зв'язки з громадськістю», студенти інших спеціальностей та учні Наукового лицю ЖДУ імені Івана Франка обдумували, пробували, писали. На початку лютого матеріали почали надсилатися на електронні адреси та посилення, які були вказані у публікації.

Після того, як газета була оприлюднена на сайті університету, розпочалося голосування. Як і було обіцяно, редакція та представники кафедри підвели підсумки.

Місця розподілились таким чином:

1 місце - Січкачук Вероніка (10-В клас) – 28 голосів;

2 місце - Зубленко Надія (11 гр.) – 22 голоси;

3 місце - Ломоносова Анастасія (11 гр.) – 18 голосів.

Запрошуємо переможців у редакцію газети для отримання призу та втішних презентів.

Андрій Близнак,
редактор газети «Універсум»

В ЖДУ імені Івана Франка відбулася робоча зустріч із гарантами освітніх програм, присвячена роз'ясненню наказу МОН України №1734 від 31 грудня 2025 року.

Під час обговорення йшлося про нові підходи до розроблення та оновлення освітніх програм відповідно до Методичних рекомендацій щодо їхньої відповідності спеціальностям та класифікації ISCED-F 2013.

Учасники зустрічі розглянули особливості формування предметної області освітніх програм, визначили напрями оновлення компетентностей і програмних результатів навчання, а також можливі зміни в навчальних планах і структурно-логічних схемах програм.

Заплановані зміни мають забезпечити узгодженість освітніх програм зі стандартами вищої освіти, підвищити їхню якість і сприяти успішному проходженню акредитацій у 2026–2027 навчальному році.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1528282152637764&set=pcb.1528282235971089>

В університеті закладено фундамент для нових спортивних перемог та професійного зростання майбутніх атлетів. Ми офіційно розпочинаємо стратегічне партнерство з провідними спортивними організаціями регіону!

Це не просто підписання документів – це створення потужного освітньо-спортивного хабу. Свої підписи під договором про співпрацю поставили: ректор ЖДУ, професор Галина Киричук; Президент ГО «С.К. «Ринг»» Ігор Дрогоруб та Президент ГО «Житомирська міська федерація боксу» Олександр Козицький.

Факультет фізичного виховання і спорту впевнено тримає статус єдиного в регіоні закладу вищої освіти, що здійснює комплексну підготовку професійних кадрів для сфери спорту. Наші студенти та випускники вже давно стали спортивною гордістю не лише Житомирщини, а й усієї України.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1526606599471986&set=pcb.1526610282804951>

Студент нашого університету Олексій Ліварчук став чемпіоном України з легкої атлетики серед молоді у приміщенні!

Чемпіонат відбувся 27.02 - 01.03 в місті Київ. Це були дні справжньої боротьби, яскравих емоцій та великих амбіцій! На доріжках і в секторах зібралася найсильніша молодь країни, щоб довести: майбутнє української легкої атлетики — сильне, витривале та незламне

Олексій Ліварчук, студент факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Житомирську область на всеукраїнській арені та виборов золоту нагороду з бігу на дистанції 3000 м серед молоді та бронзову нагороду з бігу на дистанції 1500 м.

Щиро вітаємо Олексія та його тренера – Олексія Даниленко – із вагомим досягненням! Саме професіоналізм наставника, щоденна наполеглива праця та сила духу спортсмена стали запорукою цього високого результату.

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1432045265383504&set=pcb.1432047088716655>

Студентка Олександра Любанська стала чемпіонкою України з легкої атлетики серед юніорів!

Чемпіонат України відбувся 21–22 лютого в місті Київ. На доріжках і в секторах зібралися найсильніші юніори країни, щоб довести: майбутнє української легкої атлетики — сильне, витривале та незламне

Олександра Любанська, студентка факультету фізичного виховання і спорту, гідно представила Житомирську область на всеукраїнській арені та виборола золоту нагороду у бігу на 800 м серед юніорів

Щиро вітаємо Олександру та її тренерів — Інну Євсєєву та Миколу Денисова — із блискучою перемогою! Саме професіоналізм наставників, щоденна наполеглива праця та сила характеру спортсменки стали запорукою цього високого результату.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1424990759422288&set=pcb.1424992276088803>

Студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту Ярослав Лавренюк – дворазовий чемпіон світу! Він продемонстрував неймовірну майстерність та волю до перемоги на світовій арені.

На юніорській першості світу зі скелетону в німецькому Альтенберзі Ярослав виборов одразу дві золоті медалі: у категорії U20 та у категорії U23.

З результатом 1.53,52 наш атлет випередив найближчих суперників із Латвії та Китаю, підтвердивши статус найсильнішого юного скелетоніста планети.

Результати фінальних заїздів:

1 місце - Ярослав Лавренюк (Україна) – 1.53,52

2 місце - Девіс Валдовскіс (Латвія) – 1.53,70

3 місце - Ю Гоцін (Китай) – 1.59,28

Це історичний момент! Ярослав захистив свій титул, адже минулого року в Санкт-Моріці (Швейцарія) він приніс Україні перше в історії золото на Юніорському чемпіонаті світу. Тепер він – дворазовий чемпіон світу!

Щиро вітаємо Ярослава, його тренерів та факультет фізичного виховання і спорту! Пишаємося, що такі таланти прославляють наш університет, рідне місто та всю Україну.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1533249085474404&set=pcb.1533249195474393>

Студенти та викладачі 21 березня відвідали м. Острого, чим вшанували пам'ять Василя-Костянтина Острозького, адже у лютому 2026 року виповнилося 500 років з дня його народження. 2026 рік для Острога та Острозької академії також є знаковим тим, що академія святкує 450 років з дня свого заснування та 455 років виповнюється Острозькому Євангелію Михайла Федорова. Перлиною міста є Острозький замок, а по місту можна знайти десятки мінікультур «острожиків», що додавало екскурсії інтерактивності.

Мандрівні франківці дякують колегам з Острозької академії за змістовні екскурсії історичними залами академії, яка була і є одним з потужних інтелектуальних центрів України.

Доеднуйтеся до нашої спільноти мандрівних франківців у Viber - <https://invite.viber.com/>...

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1541973511268628&set=pcb.1541981021267877>

Наш університет залучений до реалізації всеукраїнського проєкту «Розуміти модерність».

Професор кафедри історії України Вікторія Венгерська долучилась до команди, яка протягом року реалізовуватиме проєкт про джерела та підходи до викладання під загальною назвою «Розуміти модерність».

Ініціатором та організатором серії робітень, що триватимуть протягом року, є Центр міської історії Львова (директор – Софія Дяк).

Перша зустріч відбулась 28 лютого у Львові. Команда проєкту складається із представників університетів Києва, Львова, Харкова, Вінниці, Луцька, Дніпра, Ізмаїла та Житомира.

Як зазначають організатори, цьогорічна серія буде присвячена викладанню «радянського» та «соціалістичного» – як історичних періодів, досвідів, ідеологій, комплексів політичних, економічних і культурних практик.

Ключовою метою є створення простору для критичного обговорення та переосмислення викликів, з якими нині зустрічаються викладачі історії, культурології, соціології, антропології та інших суміжних дисциплін, навчаючи про українське

радянське минуле. Ініціатори створення цього майданчика анонсували поєднання міждисциплінарної дискусії з розробкою практичних навчальних матеріалів та методологічних рекомендацій, які стануть корисними ресурсами для освітян і всіх зацікавлених у темі.

Кураторами цьогорічної серії

будуть доктор наук Богдан Шумлович (Український католицький університет) та доктор наук Роман Любавський (Харківський національний університет ім. Василя Каразіна).

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1524783106321002&set=pcb.1524784219654224>

Змагання з волейболу серед жіночих команд в межах I етапу «Пліч-о-пліч» Всеукраїнських студентських ліг відбулися 26 лютого у спорткомплексі факультету фізичного виховання і спорту.

У турнірі зійшлися чотири команди: факультету фізичного виховання і спорту, природничого факультету, ННІ педагогіки та ННІ філології та журналістики.

Матчі були наповнені драйвом, напругою та щирими емоціями. Команди продемонстрували згуртованість, силу духу, наполегливість і справжню жагу до перемоги.

Почесними гостями змагань були представники управління масового спорту у Житомирській області: Олександр Гінгізов (начальник управління), Людмила Церпіцька та Данилюк Ольга (головні фахівці студентського відділу), Кирил Шарук (головний фахівець учнівського відділу).

Результати змагань:

1 місце – факультет фізичного виховання і спорту,

2 місце – ННІ педагогіки,

3 місце – природничий факультет.

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1430211598900204&set=pcb.1430214172233280>

Студент Олексій Дегтяренко — дворазовий віцечемпіон чемпіонату України!

З 4 по 9 березня у місті Воловець Закарпатської області відбувся Чемпіонат України з пара-армрестлінгу. Це були дні напруженої боротьби, сили характеру та справжньої спортивної витримки! Найсильніші спортсмени з усієї країни зібралися, щоб продемонструвати свою майстерність, незламність духу та жагу до перемоги.

Олексій Дегтяренко, студент 12 Мд-СОФк групи факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Житомирщину на всеукраїнській арені та виборов дві срібні нагороди, змагаючись у ваговій категорії до 80 кг.

Щиро вітаємо Олексія та його тренера - Володимира Сарницького - з вагомим досягненням! Його наполегливість, щоденні тренування та сильний характер стали запорукою цього високого результату.

Бажаємо нових спортивних звершень, впевнених стартів та яскравих перемог на міжнародній арені!

Попереду у нашого спортсмена новий відповідальний етап — підготовка до чемпіонату Європи з пара-армрестлінгу, який відбудеться 10–15 травня 2026 року у місті Будапешт. Бажаємо успішної підготовки та гідного виступу на європейській арені!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1439896041265093&set=pcb.1439895207931843>

У місті Бровари з 12 по 15 березня відбувся Чемпіонат України з комбат дзю-дзюцу, де наші студенти продемонстрували високий рівень підготовки, витримку та справжній бойовий характер.

Віолетта Кумечко, студентка 3 курсу факультету фізичного виховання і спорту, у розділі клас-контакт виборола золоту медаль змагань, а також здобула срібло у розділі граунд фай.

Олександра Протасевич, студентка 4 курсу факультету фізичного виховання і спорту, показала високий рівень майстерності у розділі граунд-комбат серед дорослих та стала срібною призеркою змагань.

Щиро вітаємо Віолетту, Олександру та їх тренерів - Олену Кумечко та Людмилу Новицьку - з вагомим досягненням! Їх наполегливість, щоденні тренування та сильний характер стали запорукою цього високого результату.

Бажаємо нових спортивних звершень, впевнених стартів та яскравих перемог на українській та міжнародній аренах!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1445977870656910&set=pcb.1445979680656729>

Зустріч Teaching English to Young Learners and Early Teenagers: Specific Features and Effective Classroom Practices з Мариною Михайленко – академічним менеджером, викладачем англійської мови та

ментором освітнього центру WinWin Educational Center – відбулася 25 березня в ННІ іноземної філології.

Захід пройшов у легкій, дружній атмосфері, де навчання поєднувалося з драйвом та позитивними

емоціями. Учасники не лише ознайомилися з сучасними підходами до викладання англійської дітям та підліткам, а й активно долучалися до ігрових та практичних активностей. Інтерактив, ігри та жива взаємодія зробили зустріч по-справжньому захопливою і динамічною.

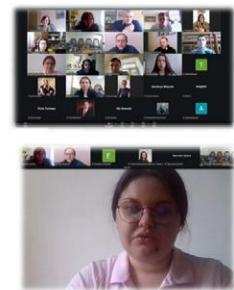
Учасники отримали багато практичних інструментів, креативних ідей і натхнення для створення ефективних уроків англійської мови.

Щиро дякуємо Марині Михайленко за професіоналізм, енергію та мотивацію.

Окрема подяка директорці освітнього центру WinWin Анні Герун за підтримку та сприяння в організації заходу.

З нетерпінням очікуємо нових цікавих ініціатив у майбутньому <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1546155700850409&set=pcb.1546156690850310>

III Всеукраїнська наукова онлайн-конференція здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Актуальні проблеми всесвітньої історії»

III Всеукраїнська наукова конференція «Актуальні проблеми всесвітньої історії», яка збирала 92 учасники, відбулася 26 березня в нашому університеті. Цей захід – спільний проєкт кафедри всесвітньої історії та провідних університетів Вінниці, Києва та Рівного. До дискусій долучилися молоді вчені, аспіранти та студенти з Житомира, Вінниці, Києва, Рівного, Чернівців, Івано-Франківська та Полтави.

Робота тривала у чотирьох секціях, охоплюючи шлях людства від давнини до викликів сьогодення:

- Давня, середньовічна та нова історія.
- Світові та вітчизняні трансформації XX–XXI ст.
- Етика репрезентації травм російсько-української війни, технологічні інновації та волонтерство в умовах сучасної боротьби.
- Новітні методики навчання історії в школах та ЗВО.

З напутніми словами до молоді звернулися проректор з наукової та міжнародної роботи ЖДУ Вікторія Жуковська, декан історичного факультету Олександр Жуковський, завідувачка кафедри всесвітньої історії Людмила Гуцало, декан факультету історії і міжнародних відносин ВДПУ імені Михайла Коцюбинського Олег Мельничук, завідувач кафедри історії та етнології України УДУ імені Михайла Драгоманова Світлана Візер, доцент кафедри богослов'я та гуманітарних дисциплін Національного університету водного господарства та природокористування (м. Рівне) Ярослав Цецик.

Цьогорічні доповіді – це поєднання глибокої ретроспективи та гострої актуальності. Науковці говорили про міжнародну політику та трагедії сучасності через призму етики. Досліджували національну ідентичність через козацьке минуле, діяльність націоналістів та історію регіонів. Доповіді охопили широкую ретроспективу від всесвітньої історії нового часу до викликів сьогодення, зокрема цифрових інновацій та волонтерського руху в умовах сучасної війни.

Дякуємо всім учасникам за глибокі висновки, наукову сміливість та живий інтерес до нашого минулого заради кращого майбутнього!

<https://www.facebook.com/photo?fbid=1546241724175140&set=pcb.1546243340841645>

Вечір боксу, який зібрав сильних та амбітних спортсменів з різних куточків України, відбувся 28 березня у місті Дніпро. Поєдинки стали справжнім випробуванням сили, витривалості та бойового характеру.

Іван Возний, студент 1 курсу факультету фізичного виховання і спорту, гідно представив Житомирщину та здобув яскраву дострокову перемогу! У поєдинку проти киянина Давіда Колова спортсмен завершив бій нокаутом по печінці у четвертому раунді, продемонструвавши високий рівень майстерності та тактичної підготовки.

Іван представляє боксерський клуб «Ринг» та впевнено заявляє про себе на професійному рингу.

Щиро вітаємо Івана та його тренера — Сергія Дворніна — з вагомим досягненням! Наполеглива праця, дисципліна та жага до перемоги стали ключем до цього успіху.

Бажаємо нових перемог, яскравих поєдинків та підкорення нових спортивних вершин!

Пишаємось нашим студентом, який гідно представляє Житомирщину та демонструє силу українського спорту!

<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1455122759742421&set=pcb.1455126013075429>

Чому ми віримо новині за 5 секунд?

Ми відкриваємо новину і вже за кілька секунд формуємо до неї своє ставлення. Часто цього часу вистачає лише на заголовок або перші рядки. Але чи справді цього достатньо, щоб зрозуміти що відбулося, і чи не вирішує за нас усе перше враження?

Кожен з нас настільки звик до швидкого споживання інформації, що навіть не помічає, як це впливає на наше мислення. Стрічка новин постійно оновлюється, заголовки змінюють один одного і в цьому потоці просто немає часу на аналіз прочитаного. У результаті починаємо довіряти першому враженню - тому, що «зачепило» одразу.

Найчастіше все вирішує заголовок. Саме він формує очікування та задає тон ще до того, як прочитаємо матеріал. Якщо він емоційний, різкий або навіть трохи провокативний - шанс, що ми повіримо в новину, значно зростає. Це не випадково: сучасні медіа чудово розуміють, що увага людини -

обмежений ресурс, а тому за неї потрібно боротися.

Але справа не лише в заголовках. Велику роль відіграє і подача: слова, інтонація, навіть структура тексту. Журналіст може підсилити певний аспект новини, зробити акцент на емоції або, навпаки, подати інформацію стримано. І саме це впливає на те, як сприймаємо подію: як щось важливе, тривожне або навпаки - буденне.

Цікаво, що у більшості випадків кожен з нас навіть не перевіряє інформацію. Якщо новина виглядає правдоподібно - приймаємо її майже автоматично. Це пов'язано з тим, що мозок намагається економити зусилля: швидше прийняти рішення, ніж аналізувати деталі.

Саме тому перші секунди стають вирішальними.

У цьому контексті зростає роль журналіста. Він уже не просто передає факти, а фактично формує перше враження - те, яке визначає чи повірить аудиторія. Саме тут виникає відповідальність: де межа між тим, щоб зацікавити, й тим, щоб вплинути на сприйняття?

Як виявляється, сучасні новини - це не лише про інформацію, а й про швидкість її сприйняття. Ми живемо в умовах, де кілька секунд вирішують усе. Особливо сьогодні. А тому варто усвідомити: перше враження - це ще далеко не повна картина.

Руслан Гашимов

Чи може журналіст бути брендом і залишатися об'єктивним?

У сучасному медіапросторі новини дедалі частіше сприймаються не лише як інформація про події, а як результат роботи конкретної особистості. У цьому контексті постає запитання: чи може журналіст, формуючи власний імідж і стиль, залишатися об'єктивним у подачі інформації?

У сучасному медіапросторі відбувається помітна трансформація журналіста. Якщо раніше він сприймався переважно як посередник між подією та аудиторією, то сьогодні дедалі частіше виступає як окрема медіаперсона з власним стилем та манерою подачі інформації. Це пов'язано з розвитком цифрових платформ і соціальних мереж, які дозволяють журналістам виходити за межі редакційної політики та будувати власний публічний образ.

У цьому контексті особистий бренд журналіста стає важливим фактором впливу на сприйняття новин. Аудиторія починає орієнтуватися не лише на зміст повідомлення, а й на того, хто його подає. Зокрема, на прикладі ТСН можна спостерігати, що журналісти та ведучі часто мають виразну індивідуальність,

яка проявляється в емоційності, інтонації та способі подачі матеріалу. Це сприяє формуванню довіри, адже глядачі звикають до чогось конкретного і асоціюють з певним рівнем якості інформації.

Водночас посилення ролі особистого бренду породжує низку суперечностей. З одного боку, персоналізація журналістики робить новини більш доступними та зрозумілими для аудиторії, створює ефект «присутності» та підвищує зацікавленість. З іншого - виникає ризик зниження рівня об'єктивності. Активне використання емоцій, суб'єктивних оцінок і власних акцентів може впливати на інтерпретацію фактів, що суперечить базовим стандартам журналістики, таким як неупередженість і баланс думок.

Особливо це проявляється у випадках, коли журналіст виходить за межі

інформування і починає формувати власну позицію щодо подій. У таких умовах аудиторія може сприймати новину не як нейтральне повідомлення, а як інтерпретацію, що залежить від особистості автора.

Тож можна стверджувати, що особистий бренд журналіста є водночас як ресурсом, так і викликом для сучасної журналістики. Він сприяє підвищенню довіри та зацікавленості аудиторії, однак потребує чіткого дотримання професійних стандартів. У сучасних умовах ключовим завданням стає пошук балансу між самопрезентацією та об'єктивністю, оскільки саме від цього залежить якість інформаційного простору та рівень довіри до медіа загалом.

Руслан Гашимов

Чому в інтернет-магазинах ми купуємо більше, ніж планували?

ХИТРИЙ ПЛАН, ЯКИЙ ПРАЦЮЄ МАЙЖЕ З КОЖНИМ

Часто люди заходять у інтернет-магазин лише за чимось конкретним, а виходять із повним кошиком покупок і мінусом на карті? Причина може шокувати, адже справа не лише у настрої чи уважності. У всіх магазинах, чи то фізичних, чи онлайн – усе продумано до деталей, і кожен крок покупця має значення.

Майже всі інтернет-магазини інтегровані у соціальні мережі. І картинки з цікавими товарами нам трапляються у стрічці новин. Та часто ми бачимо лише картинку, проте ціни не вказані. І щоб дізнатися вартість, потрібно перейти на сайт. Або ж поставити запитання продавцю, якщо магазин безпосередньо розміщений у соціальній мережі.

А це, як свідчать дослідження, суттєво збільшує продажі. Вам стає незручно, що ви почали листування і хочете щось купити. Або ж ви вже спалахнули товаром, а ціна стає дорядною і будь-якою ціною, але цей товар вам «кров з носа» як потрібен.

Крім того, велика кількість коментарів на сторінках у соцмережах підвищує відповідність сторінки та популярність інтернет-магазину.

Також дуже велику роль відіграють фото та відео товару. Цей прийом працює з багатьма товарами. Підвзуття підбирають красивий та стилізований одяг. Сам одяг сфотографований на красивій та ідеальній фігурі. Плед та посуд – у гарному та приємному інтер'єрі та при правильному

освітленні. Іграшки – яскраві та красиві, щоб одразу зацікавити дитину або батьків.

Ще дуже цікавим прийомом серед інтернет-магазинів є ефект дефіциту. Іноді продавці створюють видимість нестачі продукту, щоб підвищити його цінність у очах. Наприклад, в інтернет-магазині поруч із товаром з'являється позначка, що він останній.

Ще один схожий прийом – оголошення, що до кінця дії знижки, акції, розпродажу залишилось лише кілька днів чи годин. Деякі інтернет-магазини для переконливості навіть додають таймер, що веде зворотний відлік. Тут покупець боїться упустити не товар, а свою вигоду. Адже за кілька днів стане набагато дорожче.

І як би того не хотілось, але всі онлайн-магазини використовують хитрі прийоми, щоб продати чим більше товару, а ми, звичайно ж, клюємо на той гачок.

Саме тому багато покупців жартують: на Rozetka важко зайти

лише на кілька хвилин. Платформа пропонує стільки цікавих товарів, що іноді вона справді «знає» потреби користувачів краще за них самих.

Ксенія Ільїна

Невидимі серед нас. Або чому українська реклама почала помічати людей з інвалідністю?

В Україні майже три мільйони людей живуть з інвалідністю. Але варто увімкнути телевізор чи відкрити соціальні мережі - і здається, ніби їх не існує. Комерційна реклама роками будувала образ «ідеального споживача»: молодого, здорового, без жодних особливостей чи вад. Усі інші - поза кадром.

Коли люди з інвалідністю таки з'являлися в рекламному просторі, це, як правило, була соціальна реклама з характерною естетикою: сумна музика, погляди, що випромінюють жалість, заклик «допоможіть». Таке зображення не лише образливе – воно шкідливе. Воно закріплює в суспільній свідомості образ людини з інвалідністю як «вічного пацієнта», що потребує милосердя, а не рівних прав і можливостей. Повномасштабна війна змінила цю картину – незворотно і болісно. Тисячі молодих ветеранів повернулися з ампутаціями, травмами, розладами. І суспільство, і бізнес опинилися перед запитанням, яке більше не можна ігнорувати: як ми говоримо про людей, які втратили частину тіла заради нашої свободи? Проєкт «Superhumans» - перший в Україні центр протезування і реабілітації - задав новий стандарт: їхня комунікація показує людей із власними мріями, гумором і планами, а не просто «жертв війни». Це принципова різниця.

Але важливо не зупинятися на «героїчному» образі ветерана. Справжня інклюзія - це коли людина на кріслі колісному просто купує каву в рекламі кав'ярні. Без пояснень, без акцентів, без надихаючого закадрового тексту. Просто – купує, бо вона є. Інклюзивна реклама - це не лише етика, а й економіка. Люди з інвалідністю разом із родинами формують значну частку споживачів, яку бізнес досі ігнорує. Компанії, що почали системно залучати різноманітних героїв у свої кампанії, отримали не лише репутаційний вигравш, а й ширшу лояльну аудиторію. Доступні сайти, субтитри у відео, зрозуміла мова - це не витрати, це інвестиції.

Залучайте людей з інвалідністю до створення реклами, а не лише до участі в ній як реквізиту. Уникайте мови жалю та надмірної героїзації. Нормалізуйте присутність - тихо, органічно, щодня. Саме так змінюються суспільні бар'єри: не гучними деклараціями, а тисячами звичайних образів, у яких кожна людина впізнає себе.

Надія Прищенко

Чи корисна кава?

Довгий час кава займала у суспільній свідомості сумнівну нішу. Її звинувачували у провокуванні гіпертонії, виразці шлунка та зайвої тривожності. Однак наука не стоїть на місці, і сьогодні ставлення до цього напою зазнало радикальної трансформації. Про вплив кави на організм людини пише польське видання *Wirtualna Polska*.

Як відзначає відомий популяризатор медичних знань та ревматолог доктор Бартош Фіалек: «Раніше кава вважалася головним стимулятором, однак у 2016 році була включена в харчову піраміду через корисні для здоров'я властивості»

Що ж змінилося в нашому розумінні хімії кавового зерна і чому сучасна медицина все частіше прописує каву своїм пацієнтам?

МІФОЛОГІЯ БАДЬОРОСТІ ТА РЕАЛЬНІСТЬ МЕТАБОЛІЗМУ

Для більшості з нас ранок починається з ритуального вдиху аромату свіжомелених зерен. Але кава - це не просто «зарядка для мозку». Це складний біохімічний коктейль, що містить понад тисячу активних сполук, включаючи антиоксиданти (хлорогенові кислоти) та дитерпени.

Основний гравець тут – кофеїн. Його дія ґрунтується на молекулярній мімікрії: за своєю структурою він схожий на аденозин – молекулу, яка сигналізує нашому мозку про втому. Кофеїн блокує аденозинові рецептори, обманюючи систему і дозволяючи нам відчувати бадьорість довше. Однак, як підкреслює доктор Фіалек, ефект виходить далеко за межі простої стимуляції нервової системи.

КАВА ПРОТИ ХРОНІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

За даними мета-аналізів, на які посилається польський фахівець, помірне споживання напою (2–3 чашки на день) корелює зі зниженням ризику цілого спектра патологій:

Діабет II типу: вживання лише однієї чашки на день знижує ризик розвитку хвороби на 4–6%.

Серцево-судинні катастрофи: ризик інсульту знижується на 21%, а загальна смертність від хвороб серця – на 17%.

Захист печінки та нирок: виявлено зв'язок між любов'ю до кави та зниженням ймовірності раку печінки, а також гострої ниркової недостатності.

ЧОМУ ЦЕ ПРАЦЮЄ?

Щоб зрозуміти, чому доктор Фіалек та його колеги настільки оптимістичні, варто заглянути у суміжні дослідження (наприклад, дані Гарвардської школи громадського здоров'я та британського Biobank).

1. Нейропротекція: броня для мозку

Дослідження показують, що кофеїн та поліфеноли в каві можуть уповільнювати накопичення амілоїдних бляшок у мозку. Це підтверджує висновки Фіалека про те, що кава знижує ризик хвороби Паркінсона та деменції. По суті, кава виступає у ролі м'якого нейропротектора, що підтримує пластичність нейронів.

2. Вплив на довголіття

Існує так званий U-подібний графік користі. Відповідно до масштабних спостережень, люди, які випивають від половини до трьох чашок кави, знижують загальний ризик передчасної смерті на 12%. Це пов'язано не лише з кофеїном, а й із потужним антиоксидантним профілем напою, який бореться із системним запаленням в організмі.

«Життя не чорно-біле, тому для деяких людей кава може бути небезпечною, проте... для більшості

населення кава у кількості двох-трьох чашок на день приносить багато корисних для здоров'я ефектів», — резюмує Бартош Фіалек.

ЗВОРОТНИЙ БІК МЕДАЛІ: КОМУ ВАРТО БУТИ ОБЕРЕЖНИМ?

Незважаючи на статус «суперфуду», кава залишається біологічно активною речовиною. Наукове співтовариство та доктор Фіалек виділяють групи ризику, для яких самоконтроль критично важливий:

Вагітні та годуючі жінки: Кофеїн легко долає плацентарний бар'єр. Високі дози можуть впливати на метаболізм плода, тому лікарі рекомендують жорстке обмеження (до 200 мг кофеїну на добу).

Люди з підвищеною тривожністю: Гіперстимуляція центральної нервової системи може посилити панічні атаки або спровокувати безсоння.

Генетичні особливості: Існує ген CYP1A2, який відповідає за швидкість метаболізму кофеїну. «Повільні метаболізатори» відчувають негативні ефекти (серцебиття, тремтіння в руках) навіть від невеликої порції.

ЗОЛОТИЙ СТАНДАРТ СПОЖИВАННЯ

Для максимізації користі експерти рекомендують дотримуватись таких правил:

- 2-3 чашки на день
- Не раніше ніж через 1.5 години після пробудження та за 6 годин до сну
- Мінімізувати цукор та жирні вершки, щоб не перетворювати напій на «калорійну бомбу».

Сьогодні наука офіційно реабілітувала каву. З «підозрілого стимулятора» він перетворився на доступний інструмент профілактики депресії, діабету та нейродегенеративних захворювань.

Важливо пам'ятати, що кава – це не ліки, а частина способу життя. Як справедливо зазначає професор Фіалек, поміркованість і увагу до свого організму перетворюють кожен випитий чашку в інвестицію в довголіття. Якщо ви не входите до груп ризику, ваша звичка починати день з еспресо — це, мабуть, одна з найприємніших і найкорисніших стратегій піклування про себе.

Детальніше за посиланням:
<https://patrioty.org.ua/lifehack/rozstavleno-krapky-nad-i-chy-spravdi-kava-korysna-chesna-vidpovid-vidomoho-likaria-585939.html>

Культура діамантових заручин

До кінця 1930-х років традиція дарувати коханій каблучку з діамантом на заручини не існувало. Її просто не було. Як і не було попиту на діаманти після Великої депресії. Саме тому у 1938 році алмазодобувна компанія De Beers звернулася до однієї з рекламних агенцій за допомогою.

В той час у США було заборонено рекламувати монополію, тому завданням було збільшення продажів продукції без згадок про De Beers. За цей проєкт взялася копірайтерка Френсіс Гереті, яка після проведення дослідження виявила, що в деяких країнах існує традиція дарувати при заручині каблучку. Вона зметитувала, що просувати товар, який сприймається виключно як розкіш у часи кризи не зовсім доречно. Її ідея полягала у просуванні каблучки з діамантом. Це виводило на перший план каблучку, а не сам діамант, що було на руку De Beers. Гереті також розуміла, що потрібно змінити сприйняття покупки і перетворити її з величезної витрати на інвестицію.

Замість того, щоб продавати мінерал, агенція почала продавати ідею вічного кохання, де розмір та чистота каменю вказувала на глибину почуттів нареченого та на його фінансові можливості. З часом навіть виник

негласний стандарт – витратити на каблучку кілька місячних зарплат, що ще більше підсилювало значення покупки.

Для поширення концепції рекламна кампанія охопила різноманітні сфери життя: у модних журналах з'являлися фотографії зірок із масивними діамантами, голлівудські акторки були з ними на публіці, у кінофільмах сцени освідчення обов'язково супроводжувалися блиском коштовностей, а в газетах публікували поради щодо того, скільки має коштувати ідеальна обручка. Суспільство поступово почало сприймати каблучку з діамантом на заручинах як норму.

Революційним став слоган, який з'явився у 1947 році і доповнив цю історію – «A Diamond is Forever» (Діамант – це назавжди). Його вигадала все та ж копірайтерка Френсіс Гереті. Ця фраза доповнила та утвердила асоціацію про зв'язок між діамантами та вічністю почуттів. Вона працювала одразу на кількох рівнях: емоційному, символічному та економічному. Діамант почали сприймати як щось, що не втрачає своєї цінності з часом – ні матеріально, ні алегорично. Ідея «назавжди» означала, що каблучка стає частиною особистої історії, символом, який не підлягає обміну чи

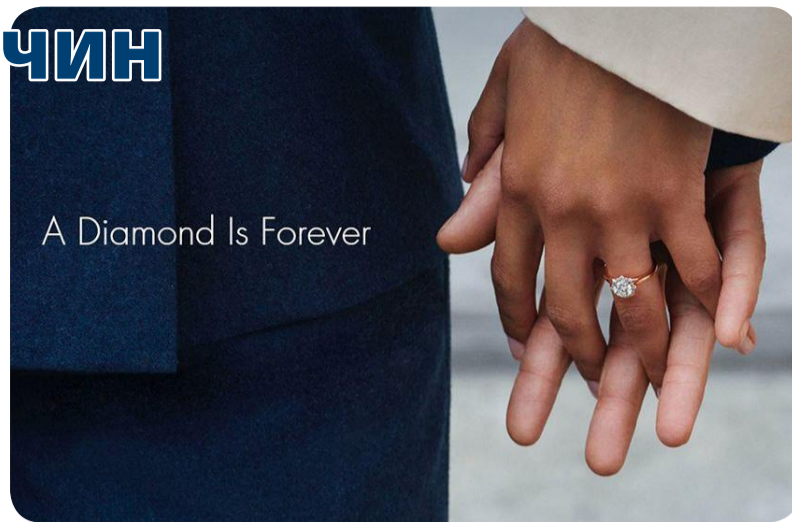
відчуженню. Перепродавати її, як і почуття, вважалося чимось непристойним, тому це допомогло компанії De Beers втримувати ціни та не наповнювати ринок вживаними діамантами.

Діамантова кампанія тривала понад чверть століття і дала свої результати: якщо на початку століття діаманти були рідкісним вибором для заручин, то вже в другій половині 20 століття вони стали майже обов'язковим атрибутом.

Традиція, яка була штучно сформована, почала передаватися як культурна норма – від покоління до покоління, абсолютно без усвідом-

лення її походження. Вплив на споживачів був не випадковим. Рекламна кампанія De Beers фактично переписала соціальні очікування щодо

заручин на свій лад. Людям продавали не камінці, а історію, яка з часом перестала вважатися нав'язаною, а, навпаки, стала природною і «правильною».

Ідея витратити значну частину доходу на каблучку стала соціально прийнятною. Вона засвідчувала успішність та надійність нареченого, серйозність його намірів. Такий підхід до покупки змінив ставлення суспільства до витрат на вартісні покупки. Більше того, він сформував традицію та готовність платити високу ціну не за практичність чи користь предмета, а за статус та здатність транслювати певний соціальний сигнал.

Приклад De Beers доводить, що тривала системна комунікація здатна змінити культурний код багатьох націй і перетворити суто комерційний продукт на глибоко вкорінену традицію, що існує десятиліттями. Реклама може визначити уявлення споживачів про різні речі та спонукати сприймати штучно створені сценарії як власні. Зрештою, діаманти стали символом вічного кохання завдяки майстерному слову та довготривалій роботі талановитих рекламистів, які зуміли перетворити мінерал на символ виявлення людських почуттів.

Анна Девізорова

Побудова персонального бренду фотографа

Сучасний фотограф — це не лише творець зображень, а й активний учасник цифрової простору. Формування персонального бренду через Instagram, TikTok та інші платформи відкриває нові можливості для популяризації творчості та професійної реалізації.

У цифрову епоху фотограф перестає бути лише виконавцем зйомки, перетворюючись на бренд, який повинен бути впізнаваним і конкурентоспроможним. Якщо раніше основною складовою його успіху було портфоліо, то сьогодні важливу роль відіграє те, як фотограф презентує себе в інтернеті, який стиль транслює та як взаємодіє зі своєю аудиторією. Персональний бренд у цьому контексті виступає як цілісний образ, що поєднує візуальну естетику, комунікацію, цінності та унікальність автора.

Особливою актуальністю це набуває у творчих професіях, де клієнт обирає не лише послугу, а й особистість. Фотографія є сферою, у якій важливу роль відіграє індивідуальне бачення, тому кожен фотограф прагне вирізнитися серед інших. Саме через це формування власного стилю, впізнаваності та довіри стає необхідною умовою професійного розвитку. У цьому процесі соціальні мережі виступають основним середовищем для побудови комунікації з аудиторією.

Найбільш ефективною платформою для просування фотографа залишається Instagram, оскільки він орієнтований на візуальний контент. Грамотно оформлений профіль, єдиний стиль стрічки, зрозумілий опис діяльності, а також регулярні публікації нових фото формують перше враження про автора. Важливу роль відіграють також Stories, у яких фотограф

може демонструвати процес роботи, відгуки клієнтів та закуліси зйомок, що сприяє підвищенню рівня довіри.

Окрім Instagram, значного поширення набуває TikTok, який відкриває нові можливості для популяризації контенту. Завдяки коротким відео фотографі можуть демонструвати процес створення знімків, результати обробки, а також використовувати тренди для залучення нової аудиторії. Вірусність такого контенту дозволяє швидко збільшити охоплення навіть без значних фінансових вкладень.

Платформа Threads, у свою чергу, сприяє розвитку текстової комунікації та формуванню більш глибокого зв'язку з підписниками. Через короткі повідомлення фотограф може ділитися власними думками, досвідом та професійними спостереженнями, що допомагає створити образ відкритої та доступної особистості.

Важливим елементом просування є також контент-стратегія, яка передбачає поєднання різних типів публікацій: портфоліо, демонстрацію процесу зйомки, експертний контент, особисті історії та відгуки клієнтів. Такий підхід дозволяє не лише презентувати результати роботи, а й формувати довготривалі відносини з аудиторією. Регулярність публікацій та активна взаємодія з підписниками через коментарі й повідомлення підвищують рівень залученості та сприяють розвитку бренду.

Отже, персональний бренд фотографа є результатом системної роботи, що поєднує творчість і комунікацію. У сучасних умовах успіх визначається не лише якістю фотографій, а й умінням ефективно використовувати соціальні мережі, вибудовувати довіру та створювати впізнаваний образ. Саме це дозволяє фотографу зайняти свою нішу на ринку та створити стабільну аудиторію клієнтів.

Вікторія Новотна

Чому реклама запам'ятовується?

Чи задумувалися ви коли-небудь, чому одну рекламу ми запам'ятовуємо, а іншу - не можемо згадати? Чому одні рекламні повідомлення можуть викликати усмішку, а інші - обурення або тривогу?

Емоції в рекламі відіграють чи не найважливішу роль у сприйнятті контенту глядачем.

Вони безпосередньо впливають на когнітивні процеси, активуючи ділянки мозку, відповідальні за довготривале збереження інформації. Тому емоційно забарвлений контент запам'ятовується значно краще, ніж нейтральний.

Поговоримо детальніше про негативні та позитивні емоції.

Негативні емоції, зазвичай, в нас викликають страх, шок, тривогу. Наш мозок сприймає це як сигнал небезпеки, що і підсилює запам'ятовування. Як приклад, використаю одну з реклам Третьої штурмової бригади. У жовтні 2024 року вони запустили кампанію з білбордами і слоганом «Я люблю Третью штурмову».

Ця рекламна кампанія викликала хвилю обурення у глядачів. Адже там показали жінок в пін-ап стилі поруч з військовими. Через сексуалізацію жіночого образу частина аудиторії була схвилювана, але інша її частина відзначила ефективність та ефектність такої реклами.

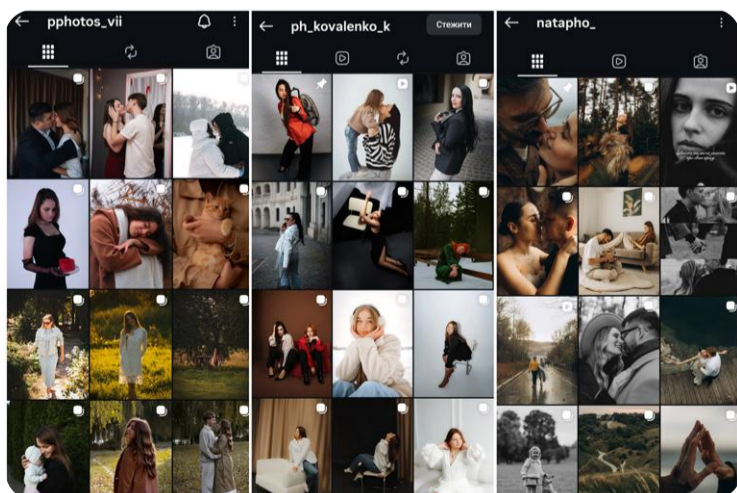
Це яскравий приклад, який викликав бурю емоцій різного характеру в громадськості.

Позитивні емоції, такі як радість, ностальгія та сміх формують приємні асоціації з брендом. Це сприяє кращому згадуванню реклами. Також у жовтні, але 2025 року, була запущена кампанія від Monobank «Полювання на лимони». Пов'язана вона була з тим, що кількість клієнтів банку досягла 10 млн осіб. Користувачі шукали в застосунку «Лимони». Зібравши певну кількість, брали участь у розіграші призів.

Акція швидко стала вірусною, залучивши мільйони учасників та поєднала гейміфікацію з реальними призами. Цей задум чудово показав компанію, запам'ятався та викликав позитивні емоції у людей.

Отже емоційний контент – це не лише про залучення уваги, але й про формування довгострокових та якісних стосунків з аудиторією. Використовуючи позитивні емоції, бренди закладають в нас довіру, а через негативні – глибоке запам'ятовування. У підсумку лише баланс емоційних посилює рекламу здобути прихильність та запам'ятати бренд.

Олександра Цветкова

Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Ідентифікатор медіа - R30-04044.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Тетяна Безверха.
© СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Електронна версія газети: https://zu.edu.ua/universum.html

Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації — рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщена у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.

Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Електронна версія.

Віддруковано
Адреса
Тел.
Замовлення

Наклад